

30 ÉVES SZERENC S VÁROS SPORTEGYESÜLETE

SZERENC S I



HÍREK

KÖZÉLET () SZABADIDŐ () KULTÚRA

2023. szeptember 30. KÜLÖNSZÁM INGYENES

30 ÉVES



SZÉCHENYI 2020

TOP-5.3.1-16-BO1-2017-00023



MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap



BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZERENC S A SPORTOS VÁROS

Szerencsen az évtizedek alatt számos kisebb-nagyobb sportesemény volt, ezek közül vannak olyanok, amik rendszeresen évente ismétlődnek, mint például a farsangi futás vagy a városi sportnapok.

A városi sportnapokon az utóbbi időben többek között volt a kicsiknek családi sorverseny, különböző ügyességi játékok, futóverseny, játékos kvízvetélkedők, akadálypálya. A repertoár évről évre növekszik, mint ahogyan a résztvevők száma is gyarapodik. A 2023. május 21-én megtartott futóversenyre közel 200-an neveztek.

Ötödik alkalommal rendezték meg 2022. május 28-án a Rákóczi fejedelem tiszteletére a Körömi Rákóczi Emlékfutást, ami Szerencsről indult. A több mint 30 kilométeres távon áthaladtak Bekecsen, Taktaharkányon, Tiszalúcon és Körömben értek célba. A nevezők közül volt, aki kerékpárral, csoportosan, egyedül vagy váltóban teljesítette a kihívást. Szerencs a jövőben is partner marad a szervezésben.

Második alkalommal rendezték meg 2023. február 18-án a Szerencsi Farsangi Futást. A korábbihoz hasonlóan most is a Rákóczi-vár adott otthont a sporteseménynek. Ez nem klasszikus értelemben vett verseny volt, hanem sokkal inkább közösségi alkalom, ahol találkozhattak a környék mozogni vágyói, ismerkedhettek, mindezt jó hangulatban, akár jelmezbe öltözve. A szerve-



Városnapi futóverseny 2023-ban.

zőknek az a céljuk, hogy harmadik alkalommal már túllépjék az 500 fős nevezői létszámot.

Ugyancsak sokan kedvelik és használják a 2020. év végén elkészült belvárosi futókört. A helyszín kiválasztásánál több terv is szerepelt. „Száz százalékban mindenki elvárásának megfelelő végső megoldást sosem lehet találni, de úgy gondolom, a pálya helyének kiválasztása jó döntés volt: az iskolák és tanuszoda körüli létesítményt könnyen tudják elérni a diákok és a város lakói egyaránt” – nyilatkozta Nyiri Tibor polgármester. A gimnázium és a szakképző iskola körüli futókör létesítése elsősorban a fu-

tásra, kocogásra, sportgyaloglásra alkalmas gumiórlemény burkolatú (rekortán) pályát jelenti 650 méteres hosszával és 150 cm-es szélességével (kivéve egy rövid szakaszt a Béke utcán, ahol picit keskenyebb). A fő objektum mellett azonban sok kiegészítő eleme is van a projektnek, mint pl. a kültéri edzőeszközökkel kialakított úgynevezett streetworkout pálya, ahol fiatalok, felnőttek tudnak futás előtt vagy után különböző gyakorlatokat végezni. Az önkormányzat további két kültéri edzésre alkalmas kondiparkot is épített, egyet a Tatay Zoltán Ifjúsági Sporttelepen, a másikat a Váci Mihály utcában.

ÚJ EGYESÜLET, ÚJ ELKÉPZELÉSEK

Remélhetőleg jelentős napként jegyzik majd be 1993. március 2-át Szerencs, Bekecs és Legyesbénye sportéletének történetében – írja a Szerencsi Hírek 1993. március havi lapszáma, amely az első hivatalos cikk az újonnan alakult Szerencs VSE-ről.

Ezen a napon tartották a Szerencsi Polgármesteri Hivatal tanácskozótermében egy új sportegyesület alakuló közgyűlését, melyet a szervezők hívtak össze. Több mint 60 sport iránt érdeklődő volt jelent, hogy megvitassa, megtárgyalja és egyetértés esetén elfogadja az alapszabályt, megválassza az új egyesület elnökét, elnökségét, a működéshez szükséges bizottságokat és elnökeit.

A megjelenteket Bodnár Béla aljegyző, a közgyűlés levezető elnöke üdvözölte, jelen volt az egyesületek felett felügyeletet gyakorló Szerencsi Városi Ügyészség képviselőjében dr. Krusinszki Ferenc is.

Az alapszabály ismertetése után lehetőség volt arra, hogy ötletek, vélemények hangozzanak el. A módosító javaslatokat, mely kevés volt,

az alakuló közgyűlés elfogadta. Ez jó alapja lehet a jövőben a sikeres sportélet szervezésének, vezetésének. A közgyűlés fegyelmezetten, jó hangulatban zajlott, a megválasztott Jelölő és Szavazatszámoló Bizottság (elnöke: Klausz Zoltán, tagjai Mayer Gáborné és Murányi Imre) négy javaslatot tett a vezetőség tagjainak személyére. Lehetőség nyílt arra, hogy a javasolt személyeken túl a szavazólapra nyílt szavazással új jelöltek is felkerüljenek. Ezzel a jogával a jelenlévők éltek, a szavazólapok elkészítése után megválasztották az elnököt. A jelenlévők titkos szavazással Tóth Istvánt, Bekecs polgármesterét választották meg elnöknek. A vezetői tagság jelöltjeinek száma tíz volt, melyből a nyolc tagot – a szavazategyenlőség miatt – két szavazás megtartásával, titkosan az alábbiakat választotta meg a közgyűlés: Gyurán Józsefné, Legyesbénye polgármesternője, Braun Miklós szerencsi önkormányzati képviselő, Molnár Lajos legyesbényei vállalkozó, Kiss Ferenc bekecsi vállalkozó, dr. Kardos József, a Szerencsi Rendőrkapitányság vezetője, Balogh Péter, a Balox kereskedőház vezetője, Pál György, a Szerencsi Cukorgyár vezérigazgatója és

folytatás a 4. oldalon.



Polgármester a IV. Körömi Rákóczi Emlékfutáson.

Avárosban működő legtöbb sportágnak jóval mélyebb gyökerei is vannak. Emlékszem a 60-as évekből az egykori Munkás- és Kinizsi-pályára, ahol a focisták mellett a birkózók is rendszeresen feltűntek. Az alapokat letévő egykori testnevelőtanár, Szabó János gyakorlatilag a saját két kezével építette fel a salakpályát a gimnázium udvarán, ahol a világitás mellett összesen két palánk magasodott. Ha ugrunk harminc évet, akkor azt vesszük észre, hogy az infrastruktúra sokat fejlődött. Kisvárosához képest szinte minden feltétel adott, ami a sportoláshoz kell: vannak csarnokaink,

JUBILÁL SZERENCSS VÁROS SPORTEGYESÜLETE

Harminc évvel ezelőtt alakult újjá az egyesület 1993. március 2-án, ami jelentős eseményként jegyezzük Szerencs, Bekecs és Legyesbénye sportéletének történetében. Ezen a napon tartották a szerencsi polgármesteri hivatal tanácskozótermében az új sportegyesület alakuló közgyűlését. Ekkor döntöttek többek között arról is, hogy az egyesület hivatalos neve Szerencs Város Sportegyesülete (SZVSE), a színe pedig a piros-kék lesz.

futókör, focipálya, kosárpálya, kézilabdapálya, kondipark és még sorolhatnám és itt vannak a kiváló, lelkes sportvezetőink, akik szervezik és irányítják a szakosztályok életét.

A szakosztályok lehetőséget kínálnak a fiatal tehetségek felismerésére és fejlesztésére, a közösség összekovácsolására. A csapatsportok a játékosok közötti együttműködést és kommunikációt erősítik, mely pozitív hatással van az egyén fejlődésére is. A rendszeres fizikai aktivitás javítja és megőrzi az emberek egészségét, segít megelőzni számos betegséget. A sport nem csak a fizikai, hanem a lelki és mentális készségeket is fejleszti. A verseny, az önfegyelem, a kitartás, a csapatszellem, és a veszteségek kezelése mind olyan értékek, amelyek a mindennapi életünkhöz is kapaszkodókat nyújtanak. A különböző helyi szabadidős- és sportesemények szórakozási lehetőséget kínálnak a város lakóinak és összehozhatják az embereket közös célokért.

Az egyik legfontosabb feladatomban tekintem, hogy az egyesületekkel közösen a felnövekvő ifjúsággal megszeretessük a mozgást, a sportot, ezzel is biztosítva a jelenleg is működő közel tíz szakosztálynak az utánpótlást. A figyelemre méltó eredményeket elérő sportolóink döntő

többsége a Diósgyőri VTK-ban folytatja pályafutását, ahol nagyobb büdzséből tudják a tehetőségüket támogatni. A választék helyben, egy kisváros lehetőségeihez mérten bőséges, hiszen asztalitenisz, birkózás, karate, kézilabda, kosárlabda, labdarúgás, sakk, súlyemelés és úszás szerepel a kínálatunkban. A szabadidősportban a futás, a kerékpározás, a túrázás kedvelt, de télen a korcsolyázás vagy éppen a kondiparkok nyújtanak kikapcsolódási lehetőséget. A tervek szerint rövidesen befejeződik a tanuszodának a felújítása, így a biztonságos üzemeltetés mellett ismét látogatható lesz a létesítmény. Sikeres pályázatunknak köszönhetően a Tatay sporttelepen az idén ősszel kezdtünk hozzá egy 111 méter hosszú és 72 méter széles műfüves focipálya építéséhez, ami magában foglalja a világitást, a kispadokat, a labdafogó hálókat és minden olyan egyéb kiegészítőket, ami egy modern műfüves létesítményhez szükséges.

A jövő tekintetében bizakodó vagyok, hiszen minden évben pályázunk a TAO-s támogatásokra, amelyekből a város önkormányzatának a költségvetésében tervezett pénzügyi forrást kiegészítve finanszírozható a szakosztályok működése.

Nyiri Tibor polgármester



folytatás a 2. oldalról.

dr. Takács István, a Szerencsi Csokoládégyár igazgatója. Az ellenőrző bizottság elnöke Bodnár Béla, a polgármesteri hivatal irodavezetője, tagjai Puskás János, az ÉMÁSZ kirendeltség vezetője és Dávidházi Ferenc bekecsi képviselőtestületi tag, tanár.

Az egyesület tagja lehet bárki, aki elfogadja és magára nézve kötelezően elfogadja az alapszabályt.

Az egyesület neve: Szerencs Város Sportegyesülete

Címe: 3900 Szerencs, Rákóczi út 89.

Színe: piros-kék

Pártoló tagságra is van lehetőség, a közgyűlésen megjelent Magda Gábor szerencsi polgármester elsőként kérte pártoló tagsági felvételét. A közgyűlésen megjelentek a természetjárók, sakkozók, kosárlabdázók, kézilabdázók és labdarúgók. Elfogadta és eleget tett a meghívásnak Tiszaújvárosból Fekete László, a leendő súlyemelő szakosztály létrehozására tett javaslatot. Röviden a sportág lényegét ismertette hozzászólásában, melyet a jelenlévők nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgattak. Az elnökség megtartotta első ülését, melyen ügyvezető elnöknek Juhász Tibort, a szakmunkásképző intézet tanárát nevezte ki, aki sportberkekben ismert, népszerű személyiség. A jövőben ez az egyesület lát el minden feladatot, ami a korábbi sportszervezethez tartozott, vezetői jogosultak az egyesület nevében eljárni, az alapszabály szerint.



GYORSASÁG ÉS STRATÉGIAI GONDOLKODÁS

A sorban elsőként az 1997. július 18-án megalakult asztalitenisz szakosztály múltjáról, jelenéről és jövőjéről írunk. Az alábbi összeállításban Csorba István, a szakosztály korábbi irányítója és Köllő András, jelenlegi vezetője volt a segítségünkre.

A szerencsi asztaliteniszesezőknél az 1980-as évek elejétől egészen 1997. július 18-ig (az SZVSE Asztalitenisz Szakosztály alapításáig) úgynevezett „üzemi” csapatok működtek több vállalatnál és szervezetnél. Ilyen volt például a cukorgyár, csokoládégyár, ruházati szövetkezet, majd a jogutód Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyár Szerencsi Gyáregysége (MGYSZ Konfekció Gyáregysége), a Kisiparosok Országos Szövetsége (KISOSZ) Járásai Szervezete, majd később a Szántó J. Endre Egyesített Szociális és Egészségügyi Intézet (ESZEI). A 3-3 fős férfi csapatok oda-vissza mérkőzéseket játszottak. A szerencsi üzemi bajnokságnak fő szervezője és lebonyolítója Csorba István volt, aki később a megalakuló szakosztály elnöke lett. A bajnoki mérkőzéseket és az edzéseket – munkaidő után – a csapatok a vállalatok és intézmények különböző helyiségeiben, pl. üzemi étkezdé, cukorraktár előtere, trafóház előtere, Gyári-kör tekepályája előtti helyiségben (később ifjúsági klub) játszották. Edzéseket is tartottak esténként Rakóczi András bekecsi lakásának a padlásterében. A versenyzési és az edzési feltételek javításának érdekében Csorba



2015-ben tartották a VIII. Szerencs Város Kupa Asztalitenisz Versenyt a Kulcsár Anita Sportcsarnokban.

István 1989-ben az MGYSZ Szerencsi Konfekció Gyáregység igazgatója, az asztalitenisz csapatának vezetőjeként felkereste a Rákóczi Zsigmond Általános Iskola irányítóit azzal a kéréssel, hogy a továbbiakban az intézmény tornatermében tarthassák az edzéseket és a bajnoki mérkőzéseket. Az iskola igazgatója, Kulcsár Sándorné testnevelő tanár a kérést támogatta és ezt követően az MGYSZ csapata a heti kétszeri edzéseit és üzemi bajnoki mérkőzéseit 1996. szeptembertől már az iskola tornatermében bonyolíthatta le. Az igazgató hozzájárult ahhoz is, hogy a felnőttek edzése előtt egy órával 15-20 fő ál-

Az első lépések

Labdarúgás: A szakosztály fő szponzora a Balox Kereskedőház. Vezetői: Balogh Péter szakosztályvezető, Kiss Ferenc szakosztályelnök, Potvorszki Ferenc technikai vezető. A szakmai munka irányítását három edző végzi: Orosz István vezető edző, Asztalos Zoltán edző és Lukács Bertalan kapus edző, 66 fő rendszeres sporttevékenységét irányítják, három korosztályban (felőtt, ifjúsági és serdülő csoport). A labdarúgó szakosztály a bajnokság III. Tisza csoportjában szerepel, jelenleg a felőtt csapat az 5. helyen van. Az utánpótlás csapatai gyengén szerepeltek.

Kézilabda: A szakosztály létszáma 18 fő, vezetője és irányítója Dorgai Zoltán. A csapat Megyei I. osztályban szerepel.

Kosárlabda: A szakosztály létszáma 14 fő, vezetője és edzője Nagy Lajos. A csapat a kézilabdához hasonlóan szintén a Megyei I. osztályban játszik.

Természetbarát szakosztály: A legnagyobb tömegmozgató szakosztály. Létszámuk 110 fő, vezetőjük Klausz Zoltán. Rendszeresen vesznek részt különböző gyalog-, vízi-, kerékpár- és sítúrákon, valamint futóversenyeken.

Sakk: A szakosztály létszáma 12 fő, vezetőjük Csepely János. Az 1992/1993-as bajnokságot rendben befejezték. A megyei B-csoportos bajnokságban a 3. helyezést szerezték meg. Feljutás szempontjából a 2. helyen végeztek. Fő céljuk a megyei A-csoportos bajnokságba kerülés.

Súlyemelés: Új szakosztály, a munkáját 1993. április 22-én kezdte meg. A létszámuk jelenleg 50 fő, vezetőjük és edzőjük Fekete László.

talános iskolai tanuló részére foglalkozásokat tartanak. Az iskola vezetésének felkérésére elvállalta az általános iskolák számára kiírt Járás Diákolimpiai asztalitenisz verseny szervezését. Számos modernizációt végzett az iskola tornacsarnokában – főként a világitáson –, hogy alkalmas legyen megyei bajnoki mérkőzések megrendezésére.

A 17 évi tömegsportként eltöltött idő után, 1997. június első felében személyesen kereste fel az SZVSE vezetését azzal a kéréssel, hogy asztalitenisz szakosztályt szeretne alapítani.

folytatás az 5. oldalon.



A szakosztály legfiatalabb játékosai 2022-ben.

folytatás a 4. oldalról.

Kérését az egyesület vezetése elfogadta, ezáltal 1997. július 18-án az ő vezetésével megalakult a SZVSE Asztalitenisz Szakosztálya. Alapító tagok: Csorba István, Ifj. Csorba István, Takács János, dr. Bobkó Géza, dr. Belinszki Sándor, dr. Szilágyi Tamás és Rakóczki András.

„Új asztalitenisz szakosztály született Szerencsen” – írta a Borsod Asztalitenisz Híradó 1997. II. félévi számában BAZ. Megyei Asztalitenisz Szövetség titkára, Szlaboda István, aki nagy örömmel vette és köszöntötte „Rákóczi városát” a megyei bajnokságban. Az első évében a megyei bajnokság első osztályban a szerencsi „Újjonc” gárda a kilenc csapatos mezőnyben a bajnoki évet a tabella 5. helyén zárta. A szakosztály vezetője 2008-ban javasolta, hogy Szerencs sporteseményeinek népszerűsítésére évente rendezzenek nemzetközi asztalitenisz versenyt a városban. Az egyesület vezetése a javaslatot elfogadta, így az SZVSE Asztalitenisz Szakosztálya 44 fő részvételével 2008. május 3-án rendezte meg

az első Szerencs Város Kupa Nemzetközi Asztalitenisz versenyét a Kulcsár Anita Sportcsarnokban. A rendezvény évről-évre népszerűbb lett, 2017-ben a tizedik, jubileumi eseményt tartották. Az évek alatt a Szerencs Város Kupa Nemzetközi Asztalitenisz verseny vált a megye legnépesebb programjává, mivel sok esetben a nevezők száma meghaladta a 100 főt. Az esemény jelenleg is évről-évre emeli Szerencs hírnevét.

A 2016. júliusi évzáró szakosztályi megbeszélésen korára hivatkozva Csorba István bejelentette távozását, végül a következő bajnoki év befejezésekor, 2017. június 30-án átadta a stafétabotot Köllő Andrásnak. „A szakosztályvezetői lemondásom bejelentésekor tervem volt, hogy utódomnak az NB II-be maradó csapatot adjak majd át. Ez teljesült, mivel az 1997-ben a nulláról induló szakosztály 2017-ben az NB II. Keleti Csoport 4. helyen végzett” – hangsúlyozta az egykori vezető. Szerencs Város Önkormányzata húsz évnél sportvezetői munkájáért 2017. április 20-án „Szerencs Város Közszolgálatáért” kitün-

tetést adományozta Csorba Istvánnak. Kiváló Sportvezetői munkájáért 2017. június 14-én a megyei asztalitenisz szövetségtől – melynek nyolc évig volt a tagja – B.-A.-Z. Megye Asztalitenisz Sportjáért kitüntetését kapott. A szakosztály vezetését 2017-ben Köllő András vette át, aki új célként tűzte ki egy utánpótlásnevelő műhely létrehozását, mindezt a jelenlegi csapatok erősítése mellett. Ennek jegyében az utóbbi években a szakosztály két játékos-edzővel gyarapodott, akik segítségével beindult egy csoportos foglalkozás a kezdő, általános iskolás korú gyerekeknek, valamint a versenysportot választó fiataloknak egyaránt. A szakosztály a 2021/2022-es szezont megnyerte az NB II-es és az NB III-as Nemzeti Csapatbajnokságban. Tette ezt úgy, hogy mindkét gárdában saját nevelésű, 16 éves gyerekeket szerepeltetett. A legeredményesebb fiatalok 75 százalékos győzelmi aránnyal, nagyban hozzájárultak a sikerhez, melynek eredményeképpen a következő bajnoki idényt az első számú csapat már az NB I-ben kezdhette meg. Ezzel a városnak hosszú idő után újra lett NB I-es szakosztálya. A következő évek fő feladata a hosszú távú fenntarthatóság és a folytonosság megteremtése minden szempontból. Szakmai oldalon ehhez szükséges egyrészt az edzések számának növelése, valamint a régió iskoláival való együttműködés kialakítása. Az osztály filozófiájának alapját képezi a saját játékosok kinevelése az első ütőfogástól, egészen az NB I-ig vagy akár tovább.

Nemzeti Bajnokság: 2017/2018-as szezont NB II 3. hely, 2018/2019-es szezont NB III és NB II 2. hely, 2020/2021-es szezont NB II 3. hely, 2021/2022-es szezont NB II és NB III 1. hely. Diákolimpia: 2021/2022-es szezont A. kategóriában országos 2. hely. Újjonc, serdülő és ifjúsági eredmények: 2020-ban a szerencsiek a 3. helyet végeztek az országos serdülő csapatbajnokságban.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Köllő András. Edzők: Lehoczki Gábor, Zeller Gábor, Köllő Ábel és Köllő András.



A szakosztály felnőtt játékosai.

ÖNFEGYELEM, IZOMERŐ, KITARTÁS

A birkózó szakosztály 2000-ben szerveződött újjá. Városunkban információink szerint ez a legrégebbi olimpiai sportág, ami több mint 70 éves múltra tekint vissza, ebből 23 esztendő Szerencs Város Sportegyesülete szervezésében telt el. Az alábbi összeállításban Illésy László, a szakosztály jelenlegi vezetője és edzője volt a segítségünkre.

A kezdetek 1950-ről szólnak, amikor Nagy István egykori diósgyőri birkózó lerakja Szerencsen az alapokat, majd 1981-ben, 73 évesen bekövetkezett halála után a növendékei vitték tovább a sportágot. Először Kiss Tamás Csaba, majd több mint 10 évig Haraszti Attila vezetése alatt működött a közösség. Több év kihagyás után Illésy László újjászervezte a szakosztály munkáját, ami integrálódott az SZVSE-be. A kezdeti nehézségek leküzdésében jelentős szerepet vállalt Göröcs Lajos mesteredző, aki Repka Attila birkózó, olimpiai bajnok nevelő edzője volt. A kezdet kezdetén, az ötvenes években egy barakkban voltak az edzések. Később a szakosztály a nyolcvanas évek közepéig az egykori Munkás Sportpályán található faházban, egy 8x8-as vitorlaváson borítású összezúzott szalmával töltött szőnyegen gyakorolta a fogásokat, ezt követően a trafóházban tartották az edzéseket, majd az 1986-ban megépült a Rákóczi Zsigmond Általános Iskolában. Az első edzés 7 fővel kezdődött, majd a létszám fokozatosan emelkedett. Voltak olyan időszakok, amikor 50 főt meghaladó gyermekhad látogatta a foglalkozásokat. Ekkor három korosztályba bontva tartották az edzéseket, toborzásra sem volt szükség. Évente átlagosan 20-25 versenyre jutottak el a sportolók. A működéshez szükséges pénz többségét a város költségvetése biztosította, de 2013-tól jelentős segítséget kapott a szakosztály a Magyar Birkózó Szövetségtől. A tárgyi feltételek is folyamatosan javultak, hiszen korábban még saját szőnyege sem volt a szakosztálynak. Ezt később Koncz Ferenc egykori polgármester orvosolta, akinek közbenjárására felszereléseket vásároltak: többek között ruhákat, cipőket és egy közel 170 négyzetméteres küzdőfelületet. A 2000-es évektől az edzőtáborok is jelentős szerephez jutottak a birkózók tevékenységében, amelyeket évente önállóan, vagy más szakosztályokkal közösen szerveztek. Ezeket főként Ibrányban, Telkibányán, a mezőzombori Bortónál és a Simai Ifjúsági Táborban tartották.

A kemény munka végül meghozta a gyümölcsét. Az utóbbi 23 év alatt sok országos versenyen sikerült rangos eredményt elérni. Bajnoki címet szerzett 2013-ban szabadfogásban, a serdülő korosztályban Golopi Gergő, 2014-ben pedig diák II. korosztályban lett bajnok Pál Mihály szintén szabadfogásban. Országos diákolimpiákon rendszeresen éremmel tértek



Centenárium díszoklevél az SZVSE-nek.

haza: Balázs Petra, Czipa Dorina, Golopi József, Illésy Kristóf, Kertész Attila, Koncz Bence, Kovács Szilveszter, Nagy Kristóf, Tokár Beáta, Tóth Gergő, Török Dániel, Török Péter és Vinnai Dávid.

A városban a birkózásért végzett munkát ismerte el a dr. Hegedüs Csaba vezette Magyar Birkózó Szövetség, amikor 2011-ben „Szerencs Birkózó Város” kitüntető címet igazoló oklevelet adományozott a településnek. Ezen dokumentum jelenleg az önkormányzatnál tekinthető meg, és azóta is az egyik legnagyobb elismerésnek számít a város sportéletében. Az SZVSE remek kapcsolatot ápol dr. Hegedüs Csaba olimpiai bajnok birkózóval, aki rendszeres vendége a városi sportrendezvényeknek.

Fennállásának századik évfordulóját ünnepelte 2021-ben a Magyar Birkózó Szövetség. Ebből az alkalomból elismerő díszoklevélben részesült Nyiri Tibor polgármester, az SZVSE elnöke, Illésy László szakosztályvezető, Sélley László és Novák László edzők, valamint Szőke Szilvia, az SZVSE sportmenedzsere a magyar birkózósport támogatásáért.

A koronavírus-járvány ennek a szakosztálynak is megnehezítette az életét. A létszám jelentős mértékben lecsökkent, jelenleg 8-10 fő látogatja az edzéseket. A világjárványt követően újra életre kellett kelteni a szakosztály működését. A Magyar Birkózó Szövetség újragondolt támogatása sem kedvezett a szerencsi sportolónak, hiszen az összeget az éppen aktuálisan elért eredményekhez mérten határozzák meg, az SZVSE pedig nem veheti fel a versenyt a nagyobb szakosztályokkal. A létszámcsökkenésben az is közrejátszott, hogy a sportolók átjártak edzeni Bekecsre és Diósgyőrbre, akik 2023-ban már ezen települések egyesületében folytatják pályafutásukat. A szövetség további akadályokat görgtetett a vidéki szakosztályok elé azzal, hogy megszüntette a korábbi területi felosztásokat, így a szerencsi fiataloknak akár az ország túlsó felébe is kell utazniuk, ha versenyezni szeretnének. Ennek ellenére a szakosztály mindent megtesz annak érdekében, hogy fennmaradjanak, feladásról vagy megszűnésekről hallani sem akarnak.

Az SZVSE nem tudja felvenni a nála nagyobb klubokkal a versenyt, ezért a cél az utánpótlás nevelése és a versenylehetőség biztosítása. Illésy László edző érdeklődésünkre elmondta, hogy az utóbbi időben gondot okoz, hogy tavaly munkahelyet váltott és ezáltal az időbeosztása is megváltozott. Az edző mindvégig társadalmi megbízatásban vezette a szakosztályt. A jövőt tekintve azonban bizakodó és reméli, hogy az önkormányzattal és a segítőivel közösen felül tudnak emelkedni a nehézségeken.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Illésy László. Edzők: Golopi Gergő, Illésy László, Novák László és Sélley László.



A cél az utánpótlás kinevelése.

KONCENTRÁCIÓ, TISZTELET, TÜRELEM

Szerencsen Varga Csaba fektette le a sport alapjait 1984-ben. Ebben az időben még a saját legyesbényei házának kertjében tartotta az edzéseket, de már ekkor hamar kinőtték a területet. Az SZVSE 2006-ban vette szárnyai alá a karatésokat, ami rövidesen az egyik legnagyobb szakosztálya fejlődött városunkban.

A családi ház kertjéből később több helyen megfordultak, többek között a vasútállomás tárgyalótermében is. Jelenleg a Bocskai István Katolikus Gimnázium és Technikum tornatermében találkoznak. Az első pár évet leszámítva a létszám hamar felkúszott harminc főre, ami a későbbiekben is megmaradt. Természetesen, mint minden sportban, itt is voltak lemorzsolódások, de az utánpótlás folytonos volt. Varga Csaba sok éven keresztül szívvel-lélekkel végezte az edzői feladatokat. Ennek köszönhetően számos hazai és nemzetközi bajnokságokon szerepeltek sikerrel, számtalan éremmel és trófeával gazdagodtak.

Az SZVSE 2006-ban vette szárnya alá a karatésokat és ekkor alakult meg hivatalosan a szakosztály. Még ebben az évben csatlakoztak az SKS-SKDUN Hungary szövetséghez is, amivel rengeteg kapcsolatra tettek szert. A szakosztály nagysága és munkahelyi elfoglaltsága miatt Varga Csaba 2017-ben felkérte maga mellé segíteni az akkor még Miskolcon edzősködő Nagy Lászlót, aki rögtön igent mondott, majd átvette a vezetőedző pozíciót is. Elmondása alapján rendkívül büszke arra, hogy bizalmat szavaztak neki, és arra is, hogy ő edzheti a szerencsieket, hiszen a szakosztálynak már kisebbségi hírneve van. Varga Csaba évtizedes munkájának, a rutinnak és a jól felépített edzéseknek köszönhetően a csapat az utóbbi években rendkívül sikeresé vált.

Varga Katalin 2011-ben járt először az edzésen. Nagyon tetszett neki, három év után már az oktatásba és az edzésbe is bekapcsolódott. Végül 2014-ben átvette a szakosztály vezetését. Ő foglalkozik a kicsikkel, akik a gimnáziumon belül egy másik helyen találkoznak. Természetesen vannak olyan gyakorlatok, amit a gyerekek és nagyok együtt végezhetnek, de alapvetően a korosztályok elkülönülve edzenek, hiszen a kicsikhez másként kell viszonyulni, mint a felnőttekhez. Varga Csaba és Nagy László pedig többnyire a felnőttekkel foglalkozik. Nagy László hangsúlyozta, mivel jelenleg három edző van, így – különösen a kicsiknél – hamar megmutatkozik a tagoknál, hogy ki miben jobb. Van, aki a formagyakorlatban jeleskedik, mások a küzdelmekben erősebbek. A segítőknek hála van idő és lehetőség személyre szabott edzéseket is tartani, ami főként a nemzetközi versenyeknél fontos.

Felsorolni is nehéz lenne, hogy az évtizedek alatt mennyi érmet, kupát és serleget hoztak haza a karatésok, hiszen éves szinten minimum hét-nyolc megmérettetésen vesznek részt. Az utóbbi időben a szerencsiek már nemzetközi szinten is bizonyítják felkészültségüket. Az utóbbi időben Olaszországban és Görögországban szerepeltek a szerencsi karatékák. Varga Katalin hangsúlyozta, hogy a nemzetközi versenyeken teljesen más a színvonal, mint egy régiós megmérettetésen. Ezért is hatalmas az öröm, amikor a helyi karatésok a világ legjobbjai előtt mutatják meg tudásukat.

A karate négy éves kortól kezdve ajánlott. A sportág fejleszti a koncentrációt, a kitartást, az önfegyelmet és nem utolsósorban erősödik a fizikum. Az agresszív gyermek „lelki”, nyugodtabb lesz, a félnék pedig határozottabbá, magabiztosabbá válik. Erősíti az iskolában, munkahelyen kialakuló verseny- és stresszhelyzetekkel szembeni tűrőképességet, elősegíti a nyugodt és kreatív problémamegoldást. A gyakorlás során a sportolók megismerik a képes-

ségeik határát, megtanulják kontrollálni fizikai és szellemi erőiket.

A szerencsi edzésekre nem csak a kicsiket, hanem minden korosztályt várnak. Minden támogatás adott, Varga Katalin érdeklődésünkre elmondta, hogy az egyesület támogatja a tevékenységüket. Többek között fizeti a nevezési díjakat, az utazási költségeket, biztosítja a hazai és a nemzetközi versenyzési lehetőségeket. A vezetőedző szerint más hasonló méretű vidéki szakosztályban ez szinte elképzelhetetlen, sok helyen ugyanis a szülők állják a teljes költséget. Az edzők ezért nagyon hálásak az egyesületnek, és a jövőben is számítanak a város támogatására.

A járvány a karatésoknak sem kedvezett, viszont amint feloldották a korlátozásokat, a szakosztály nagy meglepetésére nem volt lemorzsolódás, sőt 2022-ben olyan sok új taggal bővültek, hogy lassan a gimnázium tornaterme is kicsi lesz számukra. Arra a kérdésünkre, hogy minek volt ez köszönhető, Varga Katalin a közösségi médiát jelölte meg. A szakosztály nagyon aktív a Facebookon, továbbá a gyerekek nem csak a Szerencsről, hanem a környező településekről is járnak edzeni. A szakosztály jó híre így még több emberhez jut el. Sok olyan szülő is csatlakozott a szakosztályhoz, akik korábban csak a gyermekük miatt voltak jelen az edzéseken. Több iskolában toboroznak és a különböző kulturális eseményeken is tartanak bemutatásokat. Cikkünk megírása pillanatában hente három edzést tartanak. Minden hétfőn, szerdán és pénteken 17 órától a Bocskai István Katolikus Gimnázium és Technikum tornatermében várják az új leendő tagokat. A szakosztály jelenleg a versenyzési lehetőséget és az utánpótlás kinevelését tartja elsődlegesnek, a jövőben továbbra is erre fókuszálnak.

A szakmai stáb tagja: Nyiri Tibor elnök, Varga Katalin szakosztályvezető. Edzők: Varga Csaba, Nagy László és Varga Katalin.



Az egyesületen belül a szakosztály jelenleg az egyik legnagyobb létszámmal büszkélkedhet.

GYORS TEMPÓ A KÉZILABDÁBAN

Ezúttal az 1970-as évekhez visszanyúló kézilabda szakosztály múltjáról, jelenéről és jövőjéről írunk. Az alábbi összeállításban Dorgai Zoltán, Nácsa Bálint, Katona Krisztina és Tóth Alex voltak segítségünkre.

A sportág elindulása városunkban az 1970-es évekhez tehető és Juhász Tibor testnevelőtanár nevéhez köthető. Ebben az időben a kispályás kézilabdának növekedett a népszerűsége a fiatalok körében, a szabályok megszilárdultak, a sportág megerősödött és technikai-taktikai repertóriumának látványos volt a fejlődése. Az 1970-es évek előtt inkább a nagypályás kézilabda dominált Európában, amit fokozatosan szorított ki a sokkal gyorsabb és eseménydúsabb kispályás játék. Dorgai Zoltán egykori kézilabdás és későbbi szakosztályvezető elmondása alapján Juhász Tibor volt az, aki az egész sportágat összefogta és koordinálta. „Emlékeim szerint 1978-ban már voltak diákolimpiai mérkőzések a Hunyadi János Általános Iskolában és 1979-1980 környékén lehetett, amikor a felnőtt férfi csapat feljutott a Megyei I. osztályba” – emlékezett vissza Nácsa Bálint egykori játékos. Mivel a felnőtt csapat igen jól szerepelt, szükség volt ifjúsági gárdára is, akikből a későbbiek során majd kikerülnek a felnőtt kézilabdások. Az edzések és a mérkőzések többsége a szerencsi ipari pályán és a bekecsi csarnokban voltak. Az utánpótlás-nevelés az 1980-as évektől kezdődött el, sokan jöttek a környező településekről, többek között Mádról, Tállyáról, Bekecsről, Legyesbényéről, Mezőzomborról és Ondról, de a gerincet továbbra is Szerencs adta. Ezekben az időkben rengeteg verseny volt, különböző diákolimpiák és a települések közötti barátságos mérkőzések. A kézilabda ekkor az egyik legnépszerűbb sportágnak számított városunkban. 1989-ben Dorgai Zoltán vette át az akkori kézilabdások irányítását Juhász Tibortól és Erdélyi Andrásztól. „Érdekes, hogy régen sokkal több volt a megyei első osztályban, mint manapság. Akkoriban tíznél is több csapat versengett egymással. Igaz, mi nem tartoztunk a legerősebbek közé, de tiszteleggel helyálltunk és évről évre bizonyítottuk, hogy nekünk ott a helyünk” – mondta Dorgai Zoltán.

A Szerencs Város Sportegyesülete (SZVSE) 1993. március 2-án megalakult. A 18 főt számláló szakosztálynak Dorgai Zoltán lett a vezetője. „Egy évvel korábban épült meg a Bolyai János Általános Iskola új tornacsarnoka, ami nagy előrelépést jelentett a szakosztály életében. Igaz, korábban is tartottunk edzéseket más tornacsarnokban, de azok jóval kisebbek voltak” – mondta Nácsa Bálint. Hozzátette, napjainkban már el sem tudják képzelni, hogy abban az időben milyen mostoha körülmények között edzettek. Többségében a szabadban voltak és nem számított, hogy éppen



A szerencsi gárda 2003-ban.



A bajnok csapat a 2013/2014-es szezonban.

esik az eső, fúj a szél, akkor is megtartották a tréningeket, a mérkőzéseket. A lelkes közönség – akik szintén kint áztak-fáztak – buzdította a játékosokat. A kilencvenes években hetvennél is többen voltak, a 2000-es években lányok is egyre többen kapcsolódtak be a szakosztály életébe és ők is jelentős sikereket értek el. A kezdetektől hetente két edzést tartottak, ami annyira bevált, hogy ezen a későbbiekben sem változtattak. Dorgai Zoltán elmondta, hogy a férfi és női részről soha nem az volt a cél, hogy bajnokságokat nyerjenek, hiszen nem tudták felvenni a versenyt a sokkal nagyobb klubokkal, akiknek az anyagi támogatásuk többszöröse volt az akkori Szerencs VSE-nek. „Az igazság az, hogy egyikünk sem volt profi, inkább lelkes amatőrök voltunk és ehhez mérten játszottunk. Mindent magunktól tanultunk vagy nálunk jobb csapatoktól lestünk el. A későbbiekben felvettük videóra a mérkőzéseket, hogy azt elemezve tanuljunk. Úgy érzem, hogy mi a lehetőségeinkhez mérten mindent megtettünk és ezt az egész akkori szakosztály nevében mondhatom” – idézte fel az emlékeket Dorgai Zoltán.

„Jó volt a társaság, olyanok voltunk, mint egy nagy család, összetartottunk. Ezért is tölt el szomorúsággal, hogy nem volt utánpótlás főként a férfi játékosoknak, akik továbbfejlesztették volna az örökségünket” – hangsúlyozta Nácsa Bálint. Dorgai Zoltán szerint Juhász Tibor után nem volt senki, aki támogatta volna őket. „Nem állt mögöttünk olyan szintű tanári gárda, mint korábban. Igaz, voltak erőfeszítések az utánpótlás nevelésére, de ezek rövid időn belül kudarcba fulladtak. A gyerekek végül távoztak és a későbbiekben nem foglalkoztak a kézilabdával” – folytatta Dorgai Zoltán. 1978 és 2007 között rengeteg hullámvölgy volt, de mindig igyekeztek a legjobbat kihozni magukból és a csapatokból. „A felnőttek végig a megyei első osztályban játszottak. Nagyon sajnálom, hogy 2007-re elkoptak az emberek és véget ért a férfi kézilabda, pedig mi úgy gondoltuk, hogy még 50 évesen is játszani fogunk, de a végére már nem voltunk elegen ahhoz, hogy egy csapatot alkossunk” – mondta Dorgai Zoltán. „Éppen ezért nagyon örülök, hogy Katona Krisztina és Tóth Alex felkarolta ezt a szép sportot és újra nagyra tették a szerencsi kézilabdát. Mi „öregek” roppantul örülünk, hogy újra népes tábora van a helyi kézilabdának” – zárta gondolatait Dorgai Zoltán.

folytatás a 9. oldalon.



A szerencsi gárda 2022-ben.

folytatás a 8. oldalról.

Az évek során több edző is megfordult a Szerencs VSE Kézilabda Szakosztály életében: Tóth Katalin, Macskás József, Marius Breazu, Hevele István, Szőke Ildikó és Juhász Zsolt. A női csapatok a megyei bajnokságban játszottak, a fiúk főként diákolimpiákon szerepeltek. A női csapat legnagyobb sikerét a 2013-2014-es idényben érte el, amikor sikerült megnyerni a megyei bajnokságot. A 2015-2016-os szezonban már érezhető volt a csapat instabilitása. Egyre több hölgy vállalkozott családalapításra, vagy városunktól távol találtak munkahelyet. Fiatalok ugyan érkeztek a csapathoz, de kevesen voltak és a képzésük sem volt megfelelő, hiszen kézilabda utánpótlás nevelése ekkor még nem volt az egyesületnek. Az igaz

zi áttörést 2016-ban Tóth Alex és a 2017-ben érkező Katona Krisztina edzőpáros hozta el. Eleinte roppant kevesen voltak a gyerekek, ráadásul a tárgyi eszközök többsége is hiányzott ahhoz, hogy a fiatalok kedvet kapjanak a sportághoz. Nehéz és kitarító munka árán az edzőpáros szép lassan újra életet lehelte a helyi kézilabdába. „Nagyon sokan segítettek, hogy ez így legyen, a szülők is pozitívan álltak hozzá” – hangsúlyozta Katona Krisztina, aki elmondta, hogy a legfontosabb feladat az utánpótlás-nevelés beindítása volt. Tóth Alex jelenleg a kicsiket, Katona Krisztina a 15 évesnél idősebb fiatalokat tanítja. „Hetente három edzést tartunk, ami 1,5-2 óra általában, ha az időjárás engedi, akkor a szabadban vagyunk” – mondta Katona Krisztina. Cikkünk megírása pillanatában jelenleg nincs férfi kézilabda, de az edzőpáros elmondta, hogy erre vonatkozóan is vannak már tervek. „A lányok körében rendkívül népszerű a sportág, a fiúkat inkább a kosárlabda vagy a labdarúgás érdekli, de nem adjuk fel, továbbra is szeretnénk fiú csapatot. „Az egész szakosztály nagyon összetartó, olyanok vagyunk, mint egy nagy család, a többségnek eszébe sem jut, hogy másik csapathoz igazoljon” – mondta Katona Krisztina, aki hozzátette, hogy a felsőoktatás miatt távoznak a játékosok, többnyire Debrecenbe vagy Budapestre. „Amint elkerülnek már nincs idejük arra, hogy visszajárjanak edzésekre, mérkőzésekre. Pedig a legtöbben szeretnének maradni” – hangsúlyozta Katona Krisztina. „Az ifi csapat szinte mindig a legjobb három között van, a lányok eltökélten küzdenek, előfordul néha, hogy nem úgy jön ki a lépés, de nem ez a jellemző” – mondta Katona Krisztina. Az edzőpáros érdeklődésünkre elmondta, hogy jelenleg 50-nél is többen vannak a szakosztályban, aminek a jövője biztos kezekben van. Továbbra is elsődleges feladatuknak az utánpótlás-nevelését tartják.

A szakmai stáb tagjai: Nyíri Tibor elnök és Tóth Alex. Edzők: Tóth Alex, Katona Krisztina, Katona Petra és Erdei Zoltán.

TENISZEZŐK ÉS TERMÉSZETBARÁTOK

Az egyesület megalakulás óta voltak olyan szakosztályok, amik azóta átalakultak vagy megszűntek. Ilyen volt például volt természetbarát vagy a tenisz szakosztály, amik egykor sok embert megmentettek.

A Szerencsi Hírek 1993. május 5-ei lapszámban azt írták, hogy a természetbarát a legnagyobb szakosztály volt, közel 110 fő volt a szakosztályban, ami később 120-ra emelkedett. A társulás korábban is működött már Szerencsen. Főként diákok alkották a szakosztály zömét, de voltak köztük aktív dolgozók és nyugdíjasok is. Az életkor 5 évtől egészen 73-ig terjedt. A szakosztály neve később megváltozott természetjárókra.

„Célunk a természet megszerettetése, megismertetése, a mozgás, kirándulás örömeinek felfedezése, a napfény, a tiszta levegő, a szabadban való tartózkodás hatásain keresztül egészségesebb életmód kialakítása, állóképességünk fejlesztése, lelki egyensúlyunk megőrzése. Nem élsportolókat, csak egészséges embereket szeretnénk nevelni” – nyilatkozta Klausz Zoltán szakosztályvezető az 1994. február 1-ei városi újságban. A későbbi cikkekből kiderül, hogy számos alkalommal szervezek gyalogos és kerékpáros túrákat. Ez utóbbiak közül talán többen emlékeznek még a Taktaközi tekergő-re. A szakosztály volt a főszervezője a Hegyalja Kocogó sporteseményeknek. A Szerencsi Hírek 2002. január 11-ei lapszámban arról írtak, hogy a természetjárók helyébe a szabadidősport szakosztály lépett, akiket Báthory Péter irányított. Két évvel később 32 fővel megalakult a Taktaközi Kulturális és Szabadidősport Egyesület, aminek 2009-ben már 84 főre bővült a létszáma. Archivumunkban a legutolsó tudósítás 2010-ben készült velük, akkor az egyesület tagjai a Bükkben túráztak.

„A teniszezők 2000. május 31-én megalakult közössége harminc tagot számlál, így már ennek a sportágnak a helyi szerelmesei is szerveztek



Tóth Ádám és Takács Márk helytállt az országos versenyen 2007-ben.

keretek között hódolhatnak a játék örömeinek” – olvasható a Szerencsi Hírek 2000. június 23-ai lapszámbában. 2004-ben a Balatonbogláron megrendezett országos diákolimpián az SZVSE színeiben fiú V. korcsoportban Takács Máté, Pazonyi Péter, Durbász Gábor és Nyíri Balázs az igen erős mezőnyben az ötödik helyen végeztek. Három évvel később szintén ezen a sporteseményen bronzérmes szerzett Tóth Ádám-Takács Márk kettős. A helyi versenyeket és edzéseket többségében a gimnázium tenispályáján tartották. Több mint 10 évig működtek aktívan, a vezető Takács M. István volt. A szakosztályt nem szüntették meg hivatalosan, jelenleg inaktív.

FOLYAMATOS FEJLŐDÉS, INTENZÍV MOZGÁS

A helyi kosárlabda múltja az 1958-as évekre nyúlik vissza. Az alábbi összeállításban Nagy Lajos, Endrész Tamás, Gulyás László és Kun Dávid volt segítségünkre.

A kosárlabdának Szerencsen nagy múltja van, az egyik legsikeresebben működő szakosztály. A sportág alapjait 1958-ban fektette le Szabó János, a gimnázium egykori testnevelőtanára. Szabó János emlékiratában az olvasható, hogy a kosárlabda mostoha körülmények között indult el. Kezdetben ember magasságú volt a gaz, felszerelés tekintetében szinte semmi nem állt a rendelkezésre. A növényzetben csupán két palánk árválkodott, a szertárban pedig csak egy labda volt, az se új. Az iskolakezdés után megtisztították a területet és amennyire lehet rendbe tették a pályát. Egy-két héten belül már teljes létszámú női és férfi csapatok alakultak teljesen önkéntes alapon. Az évek múltán különféle adományokból egyre több lasztit vásároltak és a pályán is jobb állapotokat teremtettek. Az ÉMÁSZ például világitást építtetett, így a késő esti órákban és télen is, amikor hamar sötétedik, lehetőség volt edzeni. Az edzések télen-nyáron a szabadban voltak. Először olyan közeli településekkel vették fel a kapcsolatot, mint Sárospatak vagy Sátoraljaújhely és Tokaj, ahol már addig is működött kosárlabdacsapat. Kezdetben barátságos mérkőzéseken vettek részt, amik vereséggel zárultak. Pár év kemény munka után már többnyire a szerencsiek győzedelmeskedtek. 1969-ben a gimnázium új épületbe költözött, és a tornaterem nagyot lendített a kosárlabda életben. A



Csapatfotó 2011-ben, balra Gulyás László edző látható.

tornatermi edzések eredményeként sorozatosan megnyerték az iskolák közötti versenyeket. A diákcsoport az előző éves végzősökkel kiegészítve már felnőtt bajnokságban is szerepelt. 1970-es évek elején már NB III-ban játszottunk. Olyan emberek alkották ekkor a csapat magját, mint Nyíri Tibor jelenlegi polgármester vagy Kiss Attila a gimnázium egykori igazgatóhelyettese, Tóth Lajos, Gaszper András, Zahuczky Sándor, Erdélyi András, Búdi László – olvasható Szabó János visszaemlékező iratában.

Az 1990-ben Nagy Lajos került a szakosztály élére, aki a felnőtt csapat mellett Rákóczi diákok felkészítésével is foglalkozott. „A férfi felnőtt megyei bajnokságban 1993-ban a Magyar Kupa ver-

senysorozatban a miskolci csapatával kerültünk szembe. Ők NB II-ben szerepeltek, két színesbőrű amerikai játékosal büszkélkedhettek. Az ellenük elért győzelem bizonyította, hogy helyünk van a magasabb osztályban versenyezni. Így 1994-ben az NB II bajnokságban indultunk” – mondta Nagy Lajos. 1995-ben Gulyás László testnevelőtanár érkezett a gimnáziumba. Kezdetben játékos-edzőként irányította a felnőtt csapatot, az utánpótlás nevelésben is hangsúlyos volt az ő jelenléte. „Mérkőzéseinket, edzéseinket nem szabvány méretű pályán, a gimnázium tornatermében játszottuk” – folytatta Nagy Lajos. 1996-ban adták át az új Városi Sportcsarnokot, amikkel nagyságrendileg jobb körülmények álltak rendelkezésre. A felnőttek mellett a kicsik is egyre jobb eredményeket értek el, diákolimpiákon, körzeti, megyei és országos versenyeken szerepeltek.

„Mint sok szerencsi, én is a Bocskaiiban ismerkedtem a sportág alapjaival. A Testnevelési Egyetem elvégzése után rövid ideig mint játékos, majd 20 évig, mint edző voltam jelen az SZVSE életében. Sokáig a Bocskai tornaterme volt a bázisunk. Amikor én edzősködni kezdtem a városban, csak felnőtt férfi csapata volt az egyesületnek. Utánpótlás-nevelés csak a Bocskai keretein belül zajlott. A TAO volt az a lehetőség, amivel élve ki tudtuk építeni az egyesületi szintű utánpótlásképzést” – emlékszik vissza Gulyás László.

2004-ben érkezett a szakosztályhoz Endrész Tamás edző, aki játékosként is erősítette a felnőtt csapatot. Endrész Tamás főként a fiatalabb generációt oktatta, tudatosan úgy készítette fel

folytatás a 11. oldalon.



Életkép 2014-ből, Nagy Lajos szakosztályvezetővel.



A 2023-as bajnok kadett kosárlabdacsapat Endrész Tamás edzővel.

folytatás a 10. oldalról.

az ifjakat, hogy majd később a felnőtt csapatot erősítsék. Öt évvel később Jakab László, a Rákóczi iskola testnevelőtanára is csatlakozott az edzői és játékos gárdához. Mindketten a mai napig a felnőtt csapat aktív tagjai.

A felnőtt csapat a 2010/2011-es idényben megnyerte az NB II-es bajnokság keleti csoportját, továbbá meneteltek és 2011 őszén, bekerültek az NB I/B ligába. „A rengeteg munkának és néhány elkötelezett ember áldozatainak köszönhetően sok esetben magasan egy kisváros lehetőségei fölé emeltük az egyesületben folyó szakmai munkát és az eredményességet is. Lehetőséget adtunk a város fiataljainak, hogy egy labdajátékban tudjanak országosan is jegyzett szinten sportolni, ennek csúcspontja volt, amikor jórészt saját nevelésű játékosokkal kiharcoltuk az NB I/B ligába való feljutást, ami akkor a magyar kosárlabda második vonalának számított. Utánpótlás csapataink pedig abban az időben messze lehetőségeink fölött teljesítettek” – folytatta Gulyás László.

Arra a kérdésünkre, hogy milyen érzelmek kavarognak most, hogy 30 éves lett a sportegyesület, Gulyás László a következőket mondta: „Örülök, hogy megélte ezt a kort. Én az ott töltött 20 év alatt sok nehéz időszakot éltem meg, de néhány elkötelezett ember mindig átsegítette ezeken az időszakokon a helyi sportélet letéteményesét, az SZVSE-t. Remélem sokszor 30 van benne még. Ehhez minden időben a sportért élő emberekre van szükség és ha ők tovább viszik a zászlót, akkor lesz sport Szerencsen, mert sportolni akaró gyerek mindig lesz. Csak lehetőséget kell nekik kínálni, ma ez Szerencsen az SZVSE. Remélem sokáig kosarazhatnak még a gyerekeink Szerencsen. Ehhez jelen pillanatban úgy látom az kell, hogy a fent említett Nagy Lajos még sokáig érezzen ambíciót, erőt a munkában. Maradjon meg az egyesület, mint háttér és találjon a kosárlabda szakosztály a sportágért élő szakembereket” – mondta Gulyás László. Hozzátette, az utóbbi 30 évben a szerencsi kosárlabda arca egyértelműen Nagy Lajos tanár úr. „Mióta én látom (sokáig belülről is volt szerencsém) ő a letéteményese minden-

nek, ami itt történik. Edzőként és szakosztályvezetőként is, de tulajdonképpen bármi történt, bármilyen korszakot élt a szakosztály, az ő embersége és szakértelme tartotta össze a rendszert” – zárta gondolatait az egykori edző.

2010 után az U11 és az U18 között minden korosztályban képviseltette magát az SZVSE. Az elmúlt 13 év alatt, évről évre az utánpótlásban is szép eredményeket értek el. 2016-ban U16-os csapat megnyerte a Kelet-magyarországi Regionális Döntőt, majd a Regionális Bajnokok döntőjét is. 2018-ban ugyanez a csapat az U18-as korosztály Regionális döntőjét megnyerve, újra Regionális Bajnokok Döntőjét vívhatott, ahol 4. helyezést értek el, itt már Endrész Tamás volt a csapat edzője.

A Városi Sportcsarnok (Kulcsár Anita Sportcsarnok) átadásához hasonlóan a Hunyadi megújult sportcsarnoka is jobb feltételeket teremtett az edzésekhöz. „TAO-s támogatásokból új palánkot, kijelzőt vásároltunk, megújult a padló is. A Rákóczi iskola tornatermében is hasonló modernizálásokat hajtottunk végre, amit mind a helyi társasági adóból valósítottunk meg” – hangsúlyozta Nagy Lajos szakosztályvezető. 2014-ben Szabó Miklós, a Bolyai iskola testnevelőtanára kapcsolódott be az oktatásba, így újra mindkét általános iskolából építkezhetett az SZVSE, a későbbiekben Horváth Gábor is csatlakozott, aki szintén a Bolyai iskola pedagógusa.

2017-ben újjászerveződött a felnőtt férfi csapat, melyet már Endrész Tamás vezetett, mint játékos edző. „A csapatot az egykori NB I/B-s és NB II-es tapasztalt játékosok, közülük talán a legismeretesebb Kovács Sándor, valamint az utánpótlás leghetékesebb gimnazista korú játékosai alkották. A 2017/2018-as szezonban a megyei bajnokságban szerepeltünk, ahol rögtön az 1. helyet szereztük meg. A következő évadban sikerült megvédeni bajnoki címünket. A későbbiekben is csak dobogós helyen végeztünk. A tavalyi szezonban a bajnokság lebonyolítási rendje torna rendszerűvé változott, ahol csapatunk veretlenül két tornagyőzelemmel zárt. Sikereink értékét növeli, hogy játékosaink semmiféle anyagi díjazásban nem részesültek soha, sem az NB I/B-s, sem

az NB II-es, sem a megyei bajnokságban. Ebben a tekintetben mindig is igazi amatőr csapatunk volt” – Endrész Tamás edző. Hozzátette, mindig voltak és vannak olyan segítők, akik a háttérből támogatták munkájukkal a szakosztály működését. „A legrégebb óta a szerencsi kosárlabdához köthető személy Marton Péter, akire mindig számíthatunk, szerencsi színekben legrégebb óta játszó játékosunk Birk László, aki már 37 éve oszlopos tagja csapatunknak” – folytatta Endrész Tamás. „Utánpótlás-nevelésünk büszkeségei azok a játékosaink, akik középiskolai tanulmányaik után, korábban vagy jelenleg is NB I/B-s csapatokban játszanak. Illetve mindenképpen meg kell említeni Asszú Ádámot, aki a DEAC színeiben NB I/A-s mérkőzéseken is pályára lépett” – zárta gondolatait Endrész Tamás edző.

A sok szép eredmény közül Nagy Lajos arra emlékszik vissza legszívesebben, amikor legyőzték a magasabb osztályban játszó miskolci csapatot, továbbá az utóbbi évek Szerencsi Darazsak eredményére. 2018-ban az alapszakasz megnyerése után a felsőházban folytatták a versengést, ahol Heves, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megye legjobbjával találkoztak, és nem találtak legyőzőre” – mondta Nagy Lajos. 16 mérkőzést megnyerve veretlenül kerültek be az ország legjobb 8 csapata közé. Ugyan ebben a bajnoki évben ez a csapat megnyerte az U12-es bajnokságot is.

A Szerencs VSE kadett kosárlabdacsapata 2023-ban Endrész Tamás edző vezetésével kelet-magyarországi bajnoki címének megszerzését követően, 2023. június 4-én Budapesten mérkőzött meg a nyugati-, és a közép-magyarországi regionális bajnokokkal, a Regionális Bajnokok Döntőjén, amit végül megnyert, így veretlenül játszották végig az egész szezont. Ebből is látható, hogy a felnőttek mellett a kicsik, serdülők, kadettek is kiveszik a részüket a versenyzésből és tovább öregbítik az SZVSE jó hírnevét.

Nagy Lajos érdeklődésünkre elmondta, hogy a női kosárlabdacsapat felépítése is folyamatban van, hiszen egykor főként a gimnáziumban a lányok is rendszeresen versenyeztek.

A „Szerencs Forever” barátságos kosármérkőzést már ötödik alkalommal tartották meg 2023. június 3-án a szerencsi Hunyadi Sportcsarnokban. Az ötletgazda Kun Dávid célja, hogy évente legalább egy alkalommal összehozza, hazahozza a szerencsi kosárlabda élet jelenlegi és egykori szereplőit egy baráti hangulatú mérkőzésre, együttlétre.

A sportnak és az iskolai testnevelésnek nagy segítség lenne, ha megépülne a Rákóczi iskola területén a már 5 éve MKOSZ által jóváhagyott, több száz milliós TAO-s támogatásból épülő sportcsarnok.

A szakmai stáb tagjai: Nyíri Tibor, Nagy Lajos. Edzők: Nagy Lajos, Endrész Tamás, Jakab László, Szabó Miklós, Horváth Gábor és Marton Péter.

ÁLLÓKÉPESSÉG, EGYÜTTMŰKÖDÉS, MENTÁLIS ERŐ

A szerencsi labdarúgás az 1925-ös évekre vezethető vissza, ekkor már a cukor- és csokoládégyárban sportegyletek alakultak, ahol rendszeresen szerveztek labdarúgó tornákat. A szerencsi focisták az SZVSE 1993. március 2-ai, vagyis az egyesület megalakulása óta aktív szereplői a helyi sportéletnek. A többi nagyobb szakosztályhoz hasonlóan az alábbi összefoglalóval sem az a célunk, hogy az elmúlt 30 év összes eseményéről, edzőjéről vagy mérkőzéséről írjunk, csupán egy átfogó helyzetképet adunk az elmúlt három évtizedről.



Csapatfotó 2002-ből.

A Szerencsi Hírek 2010. január 15-ei lapszámában már írtak a szerencsi sportélet előzményeiről, köztük a labdarúgásról. A cikkben az olvasható, hogy a cukor- és csokoládégyárban 1925-ben munkás sportegylet alakult. A későbbiekben a közös egyelet Sz.Cs. SE néven a kerékpározás, teke, asztalitenisz, természetjárás, de főként a labdarúgás terén jeleskedett. A századforduló után a labdarúgás, elsősorban a foci egyre nagyobb népszerűségnek örvendett. Sokan vallották, hogy a labdarúgáson kívül nincs még egy olyan sportág, ami két órán keresztül le tudja kötni a nézők figyelmét. Az 1930-as években a község labdarúgócsapata, a Szerencs SE a másodosztályban játszott. Ebben az időben sok panasz volt a közönség hiányára, ellenpéldaként hozva a szomszédos falvak futballpártoló lakóit. Az 1940-es évekre településünk két futballcsapata (a városi és a cukorgyári) a bajnokság második, illetve harmadik osztályában szerepelt. Összezsapásuk mindig rangos eseménynek számított a település sportéletében. Például akkor, amikor 1942-ben a besorozások miatt a meggyengült gyári csapatot a megfiatalodott városi gárda öt év után először 1-0 arányban legyőzte.

Az új sporttelep, amely 1954-ben hatvanezer forint költséggel épült a cukorgyár mellett, nemcsak az üzem, hanem Szerencs és környéke sportéletét is fellendítette. Jó nevű sportegyletek működtek, mint például a MÁV keretein belül a „Törekvés SE”, a kiskereskedelmi vállalat a „Vörös Meteor SE”, a cukorgyár pedig a „Kinizsi SE” támogatója volt. Ez utóbbi 231 működő, igazolt tagját három minősített és két társadalmi edző irányította négy sportlétesítményben, a labdarúgó-, futó-, kézilabda- és tekepályákon.

„Az 1980-as években még mindig a Bocskai utcán található pályán tartották az edzéseket, ahol több faépület is állt. A labdarúgók mellett birkózók, légpuskások, karatésok, futók is használták a létesítményt” – mondta Rábai Attila szakosztályvezető, aki hozzátette, hogy régen rengeteg kisebb-nagyobb verseny volt itt, szó szerint pezsgett az élet. Egy 1989-es városi újságcikkben az olvasható, hogy a Szerencs HSE vagy Szerencs-Hegyalja SE (Szerencs Hegyalja Sportegyesület) másodosztályban játszik. Szintén egy 1989-es rovatban már arról cikkeznek, hogy bajban van a sportegyesület,

hiszen évről-évre egyre költségesebb a fenntartása. Ebben az időben a labdarúgók a harmadosztályban szerepeltek. Az akkori vezetők, Kulcsár Sándor és Vakter Béla úgy nyilatkoztak, hogy jobban járnának a focisták, ha az önkormányzat hivatalosan is átvénné az egyesületet, amelyre végül 1993. március 2-án került sor. Az archív anyagokból kiderül, hogy a focistáknak nem volt rendes pálya, ahol mérkőzéseket, edzéseket tarthattak. Eleinte a volt „munkaspályát” szerették volna felújítani, de ezt később elvetették és végül a Szerencsi Szakmunkásképző és Szakközépiskola mögötti területre összpontosítottak. „Ekkor a Tatay Zoltán Ifjúsági Sporttelep egy gazos terület volt. Ezt sikerült később játékra alkalmassá tenni” – folytatta Rábai Attila.

A Szerencsi Hírek 1998. november 27-ei lapszámában azt írták, hogy felajánlásokból, társadalmi munkában dolgoztak a területen. „A Prizma Kft. földmunkákat és fűkaszalást végzett, a Szérv Kft. a talajgyegetésben vállalt szerepet, a Szerencsi Cukorgyár Rt. pedig négy darab kapu elkészítésére vállalkozott” – olvasható.

folytatás a 13. oldalon.

A tokaji győzelem után nagy volt az öröm a csapatnál.





Csapatfotó 2015-ből.

folytatás a 12. oldalról.

Rábai Attila elmondta, hogy a szakosztálynak sokat segített Kormos Sándor, aki Szerencs Város Sportegyesületének volt az elnöke 2014-ig.

Az ezredforduló után már az óvodákban is egyre többször tartottak edzéseket. A cél az volt, hogy a gyerekekkel megszeressék a sportot. Ezt erősítette tovább a 2011-ben országosan újraindított Bocsik Program, melynek célja az egyesületi tömegbázis kialakítása, a sportághoz kötődés megszárdítása, technikai alapok megteremtése, a játékkészség alapjainak lerakása, a kreativitás ösztönzése. A program legfontosabb eleme a körzeti rendszer az U6-7, az U8-9 és az U10-11-es korosztályokban. A tornának köszönhetően az óvodás korosztálytól kezdve egészen a felnőttekig lehetőséget kapnak a fiatalok a szereplésre. Egy 2015-ös Szerencsi Hírek cikk szerint a programnak köszönhetően már akkor több mint 120 igazolt játékosal volt biztosítva az utánpótlás. Kifejezetten a Bocsik Program játékosainak készült 2019-ben egy külön pálya a Tatay Zoltán Ifjúsági Sporttelepen.

Az archívumból kiderül, hogy 1989-ben női teremlabdarúgó tornákat is rendeztek a városban, azután sokáig szinte semmilyen formában nem volt női foci. A Szerencsi Hírek 2014. június 27-ei lapszámában arról ír, hogy megalakult a szerencsi női futballcsapat, akik Takács László vezetésével a Kulcsár Anita Sportsarnokban készülnek a bajnoki nyitányra. Információink szerint a női gárda 2018-ban játszott utoljára. Akkor a megyei női csökkentett pályaméretű bajnokságban szerepeltek, összesen 10 csapat mérkőzött egymással, a szerencsiek a 7. helyen végeztek.

A szerencsi felnőtt férficsapat az évek alatt folyamatosan küzdött és egyre feljebb jutott a ranglétrán, végül 2015-ben jutott fel a megyei első osztályba. A 2015/2016-os szezonban a 9. helyen végeztek, a 2016/2017-es és a 2017/2018-as évben a 12. helyen zártak. Az SZVSE a 2018/2019-es évben esett ki a megyei első osztályból. A helyi újság 2019. június 28-ai lapszámában Tóth István edző nyilatkozott: „Nagyon megerősödött a megyei első osztály. Gondolok itt Mezőkövesd vagy Kazincbarcika csapatára, akik ugyan a megyei első osztályban szerepelnek, de közben NB I-es játékosokkal is rendelkeznek, így nagyon nehéz dolgunk volt” – mondta, majd hozzátette, hogy sérülések is nehezítették a jó teljesítményt, ezért fiatal játékosokkal kellett feltölteni a felnőtt keretet. Mindezek ellenére elmond-

A 2022/2023-as U19-es gárda sportolói. A csapatnak Nyiri Tibor polgármester gratulált.



ható, hogy a szerencsiek több éven keresztül kitartóan küzdöttek a megye legjobbjai ellen, ezáltal öregbítve a város hírnevét. A felnőtt csapat jelenleg a vármegyei másodosztályban játszik.

Az ifi együttes is számos sikert könyvelhet el. Az utóbbi évtizedben rendre a középmezőnyben vagy a topcsapatok között végeztek. A 2014/2015-ös szezonban a másodosztály 3. helyén, a 2019/2020-as és a 2021/2022-es idényben a 2. helyen végeztek. A fiatalok jelenleg a másodosztályban szerepelnek.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Rábai Attila. Edzők: Nagy László, Berecz László, Kiss Dávid, Tóth István és dr. Molnár Krisztián.



A szerencsi focisták körében mindenki szerette és tisztelte Lukács Bertalan edzőt (1934-2019), aki több mint hetven éven át aktívan sportolt és mindene volt a labdarúgás.

Mindig is az volt a vágya, hogy gólokat rúgjon, hiszen egyik nyilatkozatában elmondta, hogy gyors és mozgékony gyerek volt. 1946-ban lett a szerencsi csapat igazolt labdarúgója. „Egyszer az edzőm beállított a kapuba, és olyan jól

sikerült az edzés, hogy onnantól kezdve hálóőr lettem, így aztán gólrúgás helyett védenem kellett, ezen a poszton játszottam tovább” – idézte fel a Szerencsi Hírek 2016. május 6-ai lapszámában, aki mindig a szerencsi csapat tagja volt kivéve akkor, amikor katona lett. Miután leszerelt, hű maradt szeretett csapatához és visszajött a nevelőegyesületéhez. Az aktív labdarúgás befejezése után Lukács Bertalan edzősködni kezdett, pályafutása hosszú és sokrétű volt. „Dolgoztam egy időben a mádi és tállyai gárdával is. Tóth Istvánnal megbeszéltük, hogy csinálunk Szerencsre egy jó csapatot. Létre is jött a megegyezés a vezetőséggel, és elvállaltuk a munkát” – olvasható az újságban.

Lukács Bertalan 2016. április 20-án a kiemelkedő szakmai tevékenységéért „Pro Urbe Szerencs” kitüntetésben részesült. Szerencsésnek tartotta magát, mert mindvégig azt csinálhatta, amit igazán szeretett. „A sportban vannak sikerek és kudarcok. Minden sportoló és sportvezető vágyik arra, hogy elérje a maximumot. Én úgy érzem, hogy ezzel a Pro Urbe kitüntetéssel közel állunk a maximumhoz” – fogalmazott a veterán edző, majd hozzátette, hogy olyanok ebben a korban, mint a lehulló meteorok. „Van, amelyik a légtérben megsemmisül, van, amelyik hosszabb utat választ, utána földet ér. Én ezen az úton szeretnék még egy pár lépést megtenni” – zárta gondolatait.

A szerencsi sportéletet, különösen a labdarúgókat váratlanul érte a hír, hogy 2019. szeptember 7-én, rövid szenvedés után elhunyt Berti bácsi. „Köszönetet kell, hogy mondjak mindazért a sok jóért, amit képviseltél és ez a mai társadalomban igen ritka. Mik is ezek? A kitartás: 12 éves korodtól, életed végéig – azaz a 85. életévig – a szerencsi sportegyesület közösségéhez tartozni és annak egy meghatározó, példamutató, soha meg nem sértődő, mindig az újat kereső és kezdő és az utat mutató tagjának lenni. Neked is egy felemelő érzés lehetett, nemhogy nekünk, utódoknak, akik itt maradtak” – olvasható Nyiri Tibor megemlékezésében a 2019. szeptember 20-ai Szerencsi Hírekben. Lukács Bertalanról azóta díjat is elneveztek, amit minden évben a legjobb szerencsi kapusnak ítélnék oda.

SÖTÉT ÉS VILÁGOS A SAKKTÁBLÁKON

A szerencsi sakk az 1960-as évekre nyúlik vissza, ebben az időben kezdett elterjedni és a társadalom széles körében elérhetővé válni. Az alábbi összeállításban Csepely János egykori szakosztályvezető volt a segítségünkre.

Mint a korábbi sportokhoz hasonlóan a sakk szakosztály múltja is régebbre nyúlik vissza, mint az elsőre gondolnánk. Kétség sem fér hozzá, hogy legnagyobb partik az egykori Cukorgyári Önképzőkörben – vagy ahogyan sokan ma ismerik Gyárikör – voltak. Elsősorban a cukor- és a csokoládégyár alkalmazottai, dolgozói játszottak egymással, de ez később kibővült és szinte bárki csatlakozhatott. Említésre méltó, hogy az 1960-1970-es években élte virágkorát a falusi spartakiádok, azaz az ÉDOSZ (Élelmiszeripari Dolgozók Országos Szövetsége) Kupák, melyen számtalan szerencsi illetőségű sakkozó sikeresen szerepelt. „Emlékszem, hogy az 1970-es évek végén nagyon sokat nyertek a játékosaink, rendre arany fokozattal térek haza a mérkőzésekről” – mondta Csepely János, aki még a mai napig rengeteg nevet fel tudott sorolni, többek között:

Kristofori Kornél, Tóth István, Spisák Lajos, Váradi László, dr. Belinszky Sándor, a későbbiekben Tóth Tibor, Bodnár Béla, Pisák Zoltán, Csepely János, Braun Miklós és Kovács József. A Gyárikör

sokáig maradt a szerencsi sakkozók főbázisa. A versenyek többségét itt tartották, sőt még a szimultánokat (a meghívott sakk mesterek egyszerre több táblán játszanak kihívóikkal) is itt szervezték meg, ami mindig igen látványos esemény volt. Azoknak, akik nem ismerték a játékot, az egykori úttörő házban (a mai katolikus parókia) oktatásokat szerveztek, aminek a szervezője és vezetője Tóth István volt. „Számtalan gyereket megtanított sakkozni, és eredményesen szerepeltek az Úttörő Olimpiákon” – folytatta Csepely János. Közvetlenül még a Szerencs VSE megalakulása előtt a helyi sakkozók a Tiszalúci Sakkszakosztályt erősítették, ahol a megyei bajnokságban játszottak. „Ez eleinte jól ment, de sajnos elfogyott a pénz, így nem folytathatták tovább” – tette hozzá Csepely János. 1993. március 2-án megalakult a Szerencs Város Sportegyesülete. A sakkozók már a legelső perctől kezdve beléptek az egyesületbe. Vezetőjük Csepely János lett, aki 12 sakkozót tudott felsorakoztatni, akihez később két gyermek csatlako-



33. Zemplén Kupa Sakkverseny.



zott. „Kezdetben a 14 fős csapatot nem tudtuk csak Szerencsről biztosítani, ezért kiváló sakkozókat igazoltunk Miskolcra, például Királyházi Ottót, Novák Barnát és Fodor Lászlót, akiktől rengeteget tanultunk” – hangsúlyozta Csepely János. A cukorgyár privatizációja során áldozatul esett a korábbi főbázis, ezért más helyszínt kellett nézni. Egy ideig a Rákóczi-várban és a Népházban voltak sakkversenyek.

1985-től 1988-ig Tóth István karolta fel a helyi sakkozók, majd őt váltotta Bodnár Béla, aki egészen 1993-ig volt vezető. Az SZVSE megalakulása után Csepely János vállalta el az irányítást, amit egészen 2010-ig csinált. 2011-2021 között Balogh Imre folytatta, aki nagy szakértelemmel oktatta a szerencsi fiatalokat, szervezte a versenyeket, igazgatta a szakosztály életét. Mindeközben Csepely János sem tétlenkedett, aktívan segítette a továbbiakban is a szakosztály életét, aktív szerepet vállalt a Zemplén Kupa Sakkversenyben is, amit 2023-ban már 33. alkalommal tartottak meg. 1993-ban Spala János volt a kezdeményezője, hogy a zempléni városokban név szerint Tokajban, Sátoraljaújhelyen, Sárospatakon és Szerencsen forgószínpadszerűen legyenek versenyek. „Ez egy darabig valóban így működött, később végül a többi város kiszállt és egyedülként csak Szerencs vállalta a szervezést. A 33 alkalomból, több mint 20 egészen biztosan a városunkban volt megtartva” – mondta Csepely János. Az évek alatt az esemény szépen lassan nemzetközi szintre emelkedett. „A

90-es évek környékén volt a csúcspont, amikor 200 fő feletti versenyeket tartottunk a Bolyai iskola tornacsarnokában” – folytatta Csepely János. A 33. Zemplén Kupát 2023. augusztus 17-20. között tartották Szerencsen, ahol minden korosztály képviseltette magát. Most is beigazolódtak, miszerint nem az életkor számít. A hatvannégy éves világában egy 6 esztendő gyermek akár a 70 évessel is megmérkőzhet. Csepely János szerint a Zemplén Kupa Sakkverseny jövője biztos kezekben van Szerencs Város Önkormányzatának égisze alatt.

Az utánpótlás-nevelés az ezredforduló után kezdett kibontakozni, a 2010-es évek után már óvodákban is tanítottak „Balogh Imrével rendszeresen jártunk hetente 1 órát sakkot oktatni. Ez pont elegendő volt arra, hogy a csöppségek megszeressék a játékot, ha több mint 1 órát voltunk a gyerekek elvesztették az érdeklődésüket. Külön szakkönyveket vásároltunk, amiben részletesen le volt írva, hogyan kell a fiataloknak sakkot oktatni, hogy szerethető legyen. „Balogh Imre rendszeresen szervezett az iskolákban szakköröket, a Rákóczi-vár könyvtárában pedig sakkoktatást” – idézte fel Csepely János.

Balogh Imre után hivatalosan 2021 szeptemberétől Gurály László vállalta el a SZVSE Sakk Szakosztályának a vezetését. A gyakorlatban már jóval hamarabb, hónapokkal azelőtt megkezdte a munkát, akinek az egykori elnök segített az integrálódásban és a betanulásban. Gurály László személyisége nem volt ismeretlen a szerencsi sakkosoknak, hisz hosszú évek óta meghatározó játékosa az egyesületnek, emellett oktatóként is tevékenykedett.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Gurály László. Edző: Gurály László.

A NEHÉZ TÁRCSÁK EMELŐI

Az SZVSE Súlyemelő Szakosztály múltja 1993-ig követhető vissza. Az 1993. március 2-ai SZVSE alakuló ülésen felvetődött az ötlet, hogy a súlyemelés csatlakozna a civil szervezethez. Nem kellett sokat várni, hiszen 1993. április 28-án már hivatalosan is bejegyezték a szakosztályt. Az alábbi cikk elkészítésében Fekete László, Morvai Zoltán és Fekete Diána volt segítségünkre.

A szerencsi súlyemelést Fekete László alapította, aki előtte a Tiszaújvárosi SC súlyemelő szakosztály trénera volt. „Akkoriban Tiszaújvárosban dolgoztam, mellette edzősködtem. Sajnos ott nem jó irányba haladtak a dolgok, ezért úgy döntöttem, hogy máshol kamatoztatom a szakmai tudásomat. A szerencsi régióban ez a sportág ismeretlen volt, úgy gondoltam, hogy itt meg lehet alapítani egy olyan szakosztályt, ahol figyelemre méltó eredményeket lehet elérni” – mondta Fekete László. Kezdetben 50 fővel kezdtek meg az edzéseket a volt ipari iskola tornatermeként is működő faházban. A Váry-telep mögött lévő épületben korántsem voltak jók a feltételek. „Finoman fogalmazok, ha azt mondom, hogy mostoha körülmények voltak. Sokszor beázott a tető, télen hideg volt, a réseken a szél befújta a havat, ráadásul a felszerelések sem voltak éppen ideálisak” – folytatta Fekete László, aki hozzátette, hogy mindez akkoriban egyáltalán nem számított, a gyerekek ugyanis annyira lelkesek voltak, hogy mindezek ellenére is boldogan jöttek edzeni. „Nagyszerű tanári gárda állt mögöttem, akik folyamatosan biztosították az utánpótlást, Juhász Tibort és Takács Józsefet mindenképpen meg kell említeni, hiszen ők nagyon sokat segítettek a



Fábán Léna gyakorlat közben.



A 2009. évi Országos Súlyemelő Diákolimpiát városunkban tartották.

szakosztálynak” – hangsúlyozta Fekete László. Az évek alatt a fiatalok részéről a kezdeti lelkesedés alábbhagyott, többen távoztak, végleg hátat fordítva a sportágnak. Pár év után a szakosztály létszáma a felére csökkent. Eleinte szinte csak fiúk jelentkeztek, a lányok csak később csatlakoztak. A létszámcsökkenés nem befolyásolta a munkát, hiszen több idő jutott a tehetségek felfedezésére és felkarolására. A Szerencsi Hírek 1994. január 1-ei száma már arról írt, hogy nemzetközi versenyen, két országos bajnokságon és három területi minősítőn vettek részt a szerencsi súlyemelők. A hat versenyről 18 első, 4 második, egy-egy harmadik és negyedik helyezéssel tértek haza, ami a rövid múltukat figyelembe véve nem kis teljesítmény.

Fekete László szerint ahhoz, hogy valaki sikeres legyen, nem csupán elhivatottság és kitarás kell, hanem szerencse is. „Edzői szempontból ebben a sportágban nagy kérdés, hogy találkozunk-e olyan gyerekekkel, aki alkalmas nagy eredmények elérésére, tehát fizikailag, mentálisan és szellemileg felkészült. Az, hogy valaki jó fizikai adottsággal rendelkezik, önmagában még nem siker, az is fontos, hogy az edzőjével megtalálja a közös nevezőt. A trénernek a személye másodlagosnak tűnhet, de sok esetben ez határozza meg az ifjú sportoló fejlődését” – mondta Fekete László, aki ehhez hozzátette, hogy sajnos neki ez Szerencsen nem igazán sikerült. „Voltak nagyon jó képességű gyerekek, mint például Barkóczy Csaba, aki 1996-ban korosztályában országos bajnoki és diákolimpia bajnoki címet szerzett, s tagja lett a serdülő válogatott-keretnek. Számtalan kisebb-nagyobb versenyen állt dobogóra. Csaba hírneve, akaratereje, eredményei nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a szakosztály létszámban és eredményességben megerősödött. Sajnos egy idő után másfelé sodorta őt az élet. Van egy pont, ami jellemzően a 18. életév, amikor dönteni kell,

vagy a felsőfokú tanulmányokat, a munkát választja a fiatal, vagy a sportot. A kettő nagyon nehezen egyeztethető össze” – hangsúlyozta Fekete László. Az edző szerint ez a legnagyobb baj az utánpótlás-nevelésben, hogy eljön az idő, amikor választani kell. Egyetem, munka, család mellett már nem jut elegendő idő az edzésre, ami nélkül viszont nincs siker.

A szakosztály létszáma 1996-ban 11 főre csökkent, mindezek ellenére 1996-ban Szerencsen került megrendezésre az Országos UP bajnokság, 1999-ben országos versenyt szerveztek, továbbá számos kisebb-nagyobb bajnokságnak városunk adott otthont. Fekete László elmondása szerint nagyon sokat foglalkozott a városmarketinggel. „Hazai versenyek alkalmával mindig szakítottam arra időt, hogy az idelátogató csapatoknak bemutassam Szerencs nevezetességeit. Sokszor mentünk pinclátogatásokra is, egyszóval a vendégcsapatok szerették a várost, a súlyemelők országos vezetősége mindig elégedett volt – hangsúlyozta Fekete László. Munkáját nagyban segítette Bencze Zsannett súlyemelő, aki később oktatói képesítést szerzett, és kiváló edzői munkát végzett a szakosztályban. Sajnos 2000-ben ő is elköltözött Budapestre. 2001-ben Deák Zsolt sokat segített az edzéseken, aki a Diósgyőri Súlyemelő Klubtól jött Szerencsre. 2005-től kissé javultak a szakosztály működésének a tárgyi feltételei, a tagok száma újra emelkedésbe kezdett. A Váry-telep mögötti faházat időközben elbontották, a helyére új ingatlan épült. Korábban a Hunyadi sportcsarnokban, a gimnázium konditermében, a kollégiumban és a bekecsi tornateremben is tartottak edzéseket. Az évek alatt felnőtt az új generáció, aki sorra hozták a dobogós helyezéseket, mint például Árvay Balázs, Cibik Tamás, Dudás Balázs vagy Zsebesi Bálint.

folytatás a 16. oldalon.

folytatás a 15. oldalról.

Fekete László 17 évig vezette a szerencsi szakosztályt. „El kell mondanom, hogy szerencsés helyzetben voltam, mert jó kapcsolatot ápoltam a városvezetéssel. Persze ezt ki kellett érdemelni, meg kellett mutatnom, hogy a súlyemelő szakosztály tagjai sikereket érnek el, öregbítik a város hírnevét.” – mondta Fekete László. Arra a kérdésünkre, hogy miért döntött úgy, hogy 17 év után távozik az SZVSE-től, a következőket mondta. „Nem személyi problémák álltak a háttérben. Nyugdíjba vonultam a munkahelyemről és sajnos már nem fért bele, hogy naponta kocsikázzak, hiszen hetente négyszer tartottam edzéseket” – mondta Fekete László.

2008-ban új edző jött a szakosztályba Fekete Diána (maga is az SZVSE-ben emelte a súlyokat), aki elsősorban fiú és leány korosztálybeli gyerekekkel, illetve serdülő fiúkkal foglalkozott. Fekete László után rövid ideig Árvay Attila lett a vezető, majd őt 2012-ben Morvai Zoltán követte, aki Fekete Diánával közösen vezeti a szakosztályt. Hetente három alkalommal tartanak tréninget, átlagosan három órát. A koronavírus-járvány megnehezítette a szakosztály működését, a foglalkozásokat csak korlátozottan tudták megtartani.

2023-ban a szakosztály létszáma elérte a 30 főt. Korosztályokra lebontva a legfiatalabb 7 éves a legidősebb 42 éves. A fiúk aránya még mindig magas, de az utóbbi időben egyre több lány keresi fel a közösséget. „Van egy tévhit, hogy ez egy fiús sport és a lányok nem tudnak érvényesülni, ami nem igaz!” – magyarázta Fekete Diána. Az edző szerint gyermekkorban fizikailag éppen az ellenkezője a valós. „A lányok gyorsabban fejlődnek, mondhatni berobbannak, így ők többnyire erősebbek, mint a velük egykorú fiúk. Később persze ez kiegyenlítődik, de ez egy remek példa arra, hogy a lányok ugyan úgy tudnak teljesíteni” – folytatta Fekete Diána. Morvai Zoltán elmondta, hogy toborzásra nincs idő a főállású munka miatt. „Ez nem a pénzről szól, mert akkor már rég abbahagytuk volna, mi ezt Diánával szeretjük csinálni” – hangsúlyozta Morvai Zoltán, aki hozzátette, hogy inkább már a gyerekek jönnek hozzájuk. „Korábban sokszor próbálkoztunk toborzással, elmentünk iskolákba, rendezvényeken léptünk fel, végül sohasem jártunk sikerrel, így ezzel felhagytunk. Ma már inkább a gyerekek jönnek hozzáunk azzal a szándékkal, hogy szeretnének edzeni” – folytatta Morvai Zoltán. Az edző szerint ez azért jobb, mert eleve megvan a motiváció, így nekik csak

a kibontakozásban és a fejlődésben kell segíteniük. „Nem csak Szerencséről érkeznek, hanem Bekecsről, Legyesbényéről, Golopról, Tályáról, Mádról, Ondról és Megyaszórol is járnak hozzánk edzésekre, akik erősítik a csapatot” – hangsúlyozta Morvai Zoltán. Az edző szerint az emelkedő létszám jó, de nem akarják „tömegsporttá” tenni a súlyemelést. „Örülünk a sok új tagnak, de van egy létszám, ami felett az edzés minősége már csökken, hiszen több gyerekre kevesebb idő jut. Nem célunk csupán toborozni, hasznosabb, ha a gyerekek keresnek bennünket” – húzta alá Morvai Zoltán.

Fekete Diána elmondta, hogy a szakosztály életében voltak nagy hullámvölgyek, az utóbbi években azonban minden kezd jóra fordulni. „Ismét emelkedik a létszám, aminek nagyon örülünk, hiszen sok ígéretes versenyzőnk van: Fábian Léna, Morvai Balázs Őrs, Dudás Balázs, Morvai Zsombor, Bárány Gergő és még sok-sok nevet sorolhatnék” – mondta Fekete Diána, aki záró gondolatként megerősítette, hogy a céljuk az utánpótlás-nevelés és országos bajnokságok rendezése, hogy öregbítsék a város jó hírnevét.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Morvai Zoltán. Edzők: Morvai Zoltán, Fekete Diána.

KORMOS SÁNDORT BÚCSÚZTATTÁK

Kormos Sándor meghatározó személye volt az SZVSE vezetőségének. Az egykori elnök 2013. április 20-án „Pro Urbe Szerencs” kitüntetéssel vehetett át a városvezetéstől. A 2014-es búcsúpartira is több száz sportoló kapott meghívást.

„Szerencs Város Sportegyesületének leköszönő elnökét köszöntötték 2014. január 11-én a sportársak, valamint a város vezetése. Az eseményen az SZVSE tagjai, valamint a jelenlévő vendégek által közösen vásárolt aranygyűrűt Koncz Ferenc polgármester nyújtotta át Kormos Sándornak” – olvasható a Szerencsi Hírek 2014. január 24-ei lapszámában. „Koncz Ferenc polgármester beszédében fontosnak tartotta: a tény, hogy Szerencsen van sportélet az, hogy ilyen sokan részt veszünk ezen az eseményen, azt mutatja, hogy Kormos Sándor rendkívül eredményesen végezte munkáját az elmúlt másfél évtizedben, amiért köszönettel tartozunk neki” – folytatja a cikk. Akkor a leköszönő elnök arra kérdésre, hogy hogyan emlékszik vissza az elmúlt másfél évtizedre, melyek voltak a legfontosabb eseményei a következőket válaszolta. „A legfontosabb talán a kezdet, amikor kidolgoztunk egy sportstratégiát, ami arról szólt, hogy minél több fiatalt vonjunk be a mozgásba. Úgy érzem, hogy ez sikerült. Annak idején Juhász Tiborral kezdtem, utá-



A szakosztályok képviselői is köszöntötték a leköszönő elnököt. Balról jobbra: Rábai Attila, Kormos Sándor és Tóth István.

na Csepely János, majd Sohajda Edit segítette a munkát, de pár évre egyedül maradtam, és azok voltak a legnehezebb évek. Nem is a sportsikerek, inkább az, ahogy a sport jó irányba tud terelni egy embert, azt hiszem, ezek voltak a legkellemesebb emlékeim.” A cikkből kiderül, hogy az egykori elnöknek a kézilabda volt a legkedvesebb, mert akkoriban ők voltak az egyetlen női szakosztály, és sokszor a megszűnés határán voltak, de mindig sikerült úrrá lenni a nehézsé-

geken. 2014-ben Kormos Sándor úgy nyilatkozott, hogy más hasonló méretű várossal összevetve Szerencs az irigyeltek közé tartozott, mert ennyi szakosztály nagyon kevés helyen működött. (Jelenleg 2023-at írunk és még mindig kilenc szakosztály működik: asztalitenisz, birkózás, karate, kézilabda, kosárlabda, labdarúgás, sakk, súlyemelés és úszás.) Kormos Sándor elnökségi munkája után számos tanáccsal segítette a szakosztályok működését.

A TEST EDZÉSE A MEDENCÉBEN

Az SZVSE elmúlt 30 évében az úszó szakosztály a legfiatalabb, amit a tanuszoda átadását követően 2006-ban alapítottak, de már a következő években szép sikereket értek el. Az alábbi összefoglalóban Kiss Attila szakosztályvezető és Rábainé Végh Anett oktató volt a segítségünkre.

A Szerencs Városi Tanuszodát 2003-ban kezdték el építeni, és két évvel később 2005. május 14-én adták át. Eredetileg teljesen más területre szereték volna felhúzni, de a városvezetést végül úgy döntött logikusabb, ha az oktatási intézmény közvetlen közelében épülne. Ennek köszönhetően közvetlen átjárás van a gimnázium és a tanuszoda között. A medencék először heti hat napon át várta a sportolni vágyókat, az intézmény vezetője Juhász Tibor volt. Az SZVSE Úszó Szakosztály irányítója a megalakulás óta – egy rövid időszak kihagyásával – Kiss Attila. Váci Péter is vezette a szakosztályt, de költözés miatt végül visszakért az irányítás Kiss Attilához. A vezető mellett nagy feladat hárult az oktatókra is, mint például Rábainé Végh Anettre. „2006 februárjában kerültem a szakosztályhoz, rögtön azt követően, hogy letettem a szükséges vizsgákat. Emlékszem, hogy nulláról kellett építkeznünk, de az akkori önkormányzati képviselők nagy erővel támogatták a frissen alakult szakosztályt” – mondta Rábainé Végh Anett. Az uszoda megnyitását követően többen – főleg testnevelők – elkezdtek egyéni és kiscsoportos úszásoktatásokat tartani: Szabó Miklós, Endréz Tamás, Bodnár Zsolt, Szabó Árpád, később gyógyúszás és babaúszás területen elkezdett dolgozni: Rábainé Végh Anett és Mészáros Erika. Már az első években az iskolák közötti versenyeken szép eredményeket értek el a szerencsi úszók egyéniben és csapatban egyaránt, amely az évek során egyre jobb lett. 2007-ben a Székesfehérváron megtartott országos diákolimpiai döntőn Gergely Gréta 100 méteres gyorsúszásban, Petrusovics Attila pedig 50 méteres mellúszásban nem talált legyőzőre, így mindketten bajnokként állhattak fel a dobogó felső fokára. Kiss Viktória 2007-ben Ózdon megrendezett versenyen 100 méteres gyors és hátúszásban ezüstérmert szerzett, aki mellett Farnosi Zsombor is számos versenyen szerzett még dobogós helyezéseket. 2010-ben a gimnázium csapata bekerült az országos döntőbe, ahol gyorsváltóban a harmadik helyezést érték el. Rábai Bence – aki később maga is oktató lett –, a 100 méteres gyorsúszás országos diákolimpiai B kategóriás bajnoka lett 2012-ben. Egy évvel később ezüstérmert szerzett ugyanebben a számban.

2014-ben a Bolyai János Katolikus Általános Iskola



A 2015-ös diákolimpia a Városi Tanuszodában.

IV. korcsoportos fiú gyorsváltója megszerezte a Magyarország Diákolimpia Bajnoka címet. Összességében elmondható, legyen szó hazai vagy vendégszereplésről, a szerencsi úszók nem okoztak csalódást. Rengeteg kisebb-nagyobb versenyeken rendre érmeikkel, kupákkal tértek haza sportolóink. Jó példa erre a 2022. március 20-án megtartott Diákolimpia Országos Döntő B kategóriája, ahol a Lukács Zsófi egyéni csúcsát megjavítva harmadik helyezést ért el 100 méteres mellúszásban, a 4x50 méteres gyorsváltóban is egyéni csúcsot javítva a hatodik helyet szerezte meg. A csapat tagjai: Lukács Zsófi, Kiss Rozi, Nagy Natasa és Tóth Abigél. A fiúknál Lénárt Zétény 100 méteres mellúszásban szintén egyéni legjobb idejét túlszámalyva a tizenkettedik helyezést szerezte meg.

A legnagyobb és legtöbb szervezést követelő esemény egyértelműen a „24 órás úzás” elnevezésű rendezvény volt. Mint ahogyan a neve is mutatja, a lényeg, hogy 24 órán keresztül mind az 5 tanuszodai pályán legyen legalább egy sportoló. „Már az első pillanattól kezdve óriási sikere volt a kezdeményezésnek. Sok szponzorunk volt, akik pizzával, lángossal, hamburgerrel, salátával, üdítővel kedveskedtek a főként gyerekekből álló csapatnak, de szép számmal érkeztek rendőrök, tűzoltók és egyéni sportolók is” – mondta Rábainé Végh Anett, aki hozzátette, hogy külön termetek alakítottak ki a pihenésre, ahol még aludni is lehetett. A sportnapot 13 alkalommal ismételték, aminek mindig óriási sikere volt. Péntekenként este 18 órától kezdődött az esemény és másnap 18 óráig tartott, amit a helyi média mindig figyelemmel kísért. A 2019-es 8. alkalommal megtartott programon összesen 248 kilométert úsztak le a résztvevők, volt olyan sportoló, aki majdnem 12 kilométert tett meg a medencében. Hasonlóan népszerű volt a „Szerencsi Vasember”, amely egyfajta triatlon volt. Az úszásból, kerékpározásból és futásból álló sportágnak sok kedvelője akadt városunkban, amin mindig szép számmal képviseltették magukat az úszók. Ugyancsak a nagyobb sportesemények közé tartozik a Szerencs Kupa Amatőr Úszóverseny, amit 2019-ben már 14. alkalommal rendeztek meg. Az akkori be-

számolóból kiderül, hogy közel 100 versenyző érkezett városunkba azért, hogy megmutassa tehetségét. A szerencsi csapat összesen 28 arany, 22 ezüst és 11 bronzérmel gazdagodott.

A sportesemények és versenyeken kívül fontos szerep jutott a táboroknak is, amit 2009-től kezdve rendszeresen tartottak. „A tagokkal együtt mindig Hajdúnánásra utaztunk. A költségek nagy részét az egyesület állta, a sportolóknak csupán hozzájárulást kellett fizetniük” – folytatta Rábainé Végh Anett. Ezen kívül sokszor volt kajakoktatás Tokajban. Kiss Attila szakosztályvezető tájékoztatása szerint mindig gyermeke révén érdekelt szülő vezette a szakosztályt, az utóbbi években ennek Nagy Magdolna a motorja, főszervezője. Ugyan nem tartozik szigorúan a szakosztály életéhez, de a gyógyúszás is igen népszerű, amit a tanuszodán kívül a Szerencsi Fürdő & Wellnessházban is rendszeresen tartottak, főleg azután vált közkedvelté, miután a társadalombiztosítás támogatta.

A tanuszoda 2021-es ideiglenes bezárását követően az SZVSE úszói létesítmény nélkül maradtak. Az önkormányzat gyorsan cselekedett. Átmenevően az úszóknak a tokaji tanuszodában biztosít lehetőséget az önkormányzat az edzésre. Hetente három alkalommal buszokkal szállítják a gyerekeket, fizetik az utazást, a pályabérlést. Érdemes megemlíteni, hogy több környező településen a nehéz pénzügyi körülmények és az emelkedő energiaárak miatt bezárt tanuszodák után egyszerűen szelnek eresztették a szakosztályokat. A szerencsi önkormányzatot ezért mindenképp dicséretet illeti, hogy ezt nem tette meg.

Kiss Attila szakosztályvezető érdeklődésünkre összefoglalta, hogy a megnyitás óta milyen versenyek voltak. Többek között tizennégy alkalommal rendeztek Szerencs Kupa Úszóversenyt, tizenkét Karácsony Kupa úszóverseny volt, tizenhárom 24 órás úzás tömegsportrendezvény, tizenegy Szerencs Triatlon, később Szerencsi Vasember néven, 15 éven át diákolimpiai körzeti (DSB) versenyek, tizenhét alkalommal nyári edzőtábor, többször volt megyei diákolimpiai döntő a fiataloknak.

A szakmai stáb tagjai: Nyiri Tibor, Kiss Attila. Edzők: Rábainé Végh Anett és Farnosi István.

„A BÉKE MŰVÉSZETE” – 16 ÉVE AIKIDOZNAK SZERENCSEEN

Ugyan nem tagja az SZVSE-nek, mégis meg kell említeni, hogy a harcművészetek közül, a karatésok mellett, az aikido is jelen van városunkban. Krajnyák Istvánban és Kunder Péterben 2007-ben született meg az elhatározás, hogy önálló aikidó-csoportot hozzanak létre Szerencsen.

„A sikeres szervezésnek köszönhetően még az év novemberében megkezdődtek az edzések, amelyek vezető instruktora a Miskolci Aikido Egyesület-Shoei Dojo, irányító Csáki István” – olvasható a Szerencsi Hírek 2009. november 27-ei lapszámában. A helyi vezető Csalári Szabolcs 2. danos aikido mester. „Hetente 2x1,5 óra edzést tartunk a Bocskai István Katolikus Gimnázium és Technikum tatami termében. Dojontk történetének első 10 évében dr. Nagy Gábor Zoltán és Déri Zsolt tartották az edzéseket. A dan fokozat megszerzése után Csalári Szabolcs vette át a csoport vezetését” – mondta érdeklődésünkre Szepesi Nándor. A létszám átlagosan 5-8 fő. „Folyamatosan érkeznek új tagok, de mindig van egy keménymag, akik rendszeresen edzenek” – hangsúlyozta a vezető, aki hozzátette, hogy e sportág űzése során



A szerencsi aikido csapat 2023-ban.

kiemelten nyílik lehetőség a személyiség helyes irányba történő fejlesztésére, az agresszió feletti kontroll és az önfegyelem gyakorlására, valamint egy harcművészet, mint lehetséges önvédelmi forma megismerésére. Az aikido mozdulatai a természet erőihez hasonlóan lágyak, ésszerűek és finomak, némi erő alkalmazásával keményre és szigorúvá válhatnak. A karatékákhoz hasonlóan a helyi aikidosok is öregbítk Szerencs jó hírnevét.

SZERENCSCS VÁROS KITÜNTETETTJEI

A képviselő-testület az alábbi személyeknek és közösségeknek adományozott helyi kitüntéseket a sportban végzett kimagasló tevékenységükért.



1997

Szerencs Város Sportjáért
– **Nagy Lajos**, általános iskolai pedagógus
– SZVSE Súlyemelő Szakosztály

1998

Szerencs Város Sportjáért
– **Fekete László**, Súlyemelő Szakosztály vezetője
– SZVSE Kosárlabda Szakosztály

1999

Szerencs Város Sportjáért
– **Kulcsár Sándor**, általános iskolai tanár

2000

Szerencs Város Sportjáért
– **Kistamás Ferenc**, SZVLSZ elnökségi tagja, volt sportvezető
– **Juhász Tibor**, SZVSE ügyvezető elnöke, testnevelő tanár
– SZVSE Kézilabda Szakosztály

2001

Szerencs Város Sportjáért
– **Gulyás László**, középiskolai testnevelő tanár

2002

Szerencs Város Sportjáért
– **Szabó János**, nyugalmazott testnevelő tanár
– SZVSE Sakk Szakosztály

2003

Szerencs Város Sportjáért
– **Balogh Imre**, Sakk Szakosztály vezető
– **Fésűs Attiláné**, testnevelő tanár

2004

Szerencs Város Közösségépítő tevékenységéért
– Szerencs Város Sportegyesülete

2005

Szerencs Város Közösségépítő tevékenységéért
– **Csepely János**, Szerencs Város Sportegyesülete Sakk Szakosztály vezetője

2006

Szerencs Város Díszpolgára
– **Kulcsár Anita**, Európa-bajnok, olimpiai és világbajnoki ezüstérmes női kézilabdázó

Szerencs Város Közösségépítő tevékenységéért
– **Takács M. István**, Szerencs Város Sportegyesülete Tenisz Szakosztály vezetője

2008

Szerencs Város Közösségépítő tevékenységéért
– **Illés László**, az SZVSE Birkózó Szakosztályának vezetője

2009

Pro Urbe Szerencs
– **Kormos Sándor**, ügyvezető igazgató, az SZVSE elnöke

Szerencs Város Sportjáért
– **Szemán Gábor**, pedagógus
– **ifj. Uray Attila**, pedagógus

2010

Szerencs Város Sportjáért
– **Endrész Tamás**, testnevelőtanár

2016

Pro Urbe Szerencs
– **Lukács Bertalan**, nyugdíjas, labdarúgó-edző

2017

Szerencs Város Községhatáráért
– **Csorba István**, az SZVSE Asztalitenisz Szakosztályának vezetője

2020

Szerencs Város Községhatáráért
– **Morvai Zoltán**, a SZVSE Súlyemelő Szakosztályának vezetője

A SPORTFEJLESZTÉS HÁROM ÉVTIZEDE

Szerencsen az elmúlt három évtizedben folyamatosan javultak a sportolás tárgyi feltételei. Az első és legfontosabb fejlesztés az 1996-ban átadott Városi Sportcsarnok (Kulcsár Anita Sportcsarnok), majd a 2005-ben megnyitott Városi Tanuszoda, végül, de nem utolsósorban a 2015-ben felújított Hunyadi Sportcsarnok, bónusznak tekinthetjük a Tatay-sporttelepen történt építkezéseket és a belvárosban kialakított futókört.

Ünnepélyes keretek között adták át Szerencsen 1996. május 4-én a sportcsarnokot és a felújított Bolyai János Általános Iskolát, amely közel ötszázmillió forintos költségével a város nagyobb beruházásai között az első helyen szerepelt. A létesítményt 1100 négyzetméteres küzdőtere, kialakítása és felszereltsége alkalmassá teszi arra, hogy testnevelési órákon túl több sportágban országos és nemzetközi versenyeket tartsanak benne – olvasható a Szerencsi Hírek 1996. májusi lapszámában. Magda Gábor, a város polgármestere szövegében arról, hogy az önkormányzattól komoly erőfeszítéseket igényelt – a nehéz pénzügyi körülmények között – a létesítménynek a befejezése. A megnyitót Kupa Mihály, a Zempléni Településszövetség elnöke elmondta jó szívvel adta át a létesítményt, mert ez emeli Szerencs hírnevét. „Természetesen azon lehet vitatkozni, hogy most pénzügyileg többet kell vállalni, de abban biztos vagyok, hogy ennek a haszna hosszú távon messze több, mint most a terhe” – nyilatkozta 1996-ban Kupa Mihály. Egy biztos, a Kulcsár Anita-ról elnevezett csarnok azóta a szerencsi sportélet központi épülete. A közel három évtized alatt sok edzésnek, mérkőzésnek és iskolai tornaórának adott otthont.

Több mint félmilliárd forintos beruházás lezárásaként 2005. április 29-én megtörtént a Szerencsi Városi Tanuszoda, valamint a Körzeti Nevelési Tanácsadó és Pedagógiai Szakszolgálat ünnepélyes átadása, ami 2005. május 7-én nyitotta meg kapuit a nagyközönség előtt – olvasható a városi újság hasábjában. A kivitelezés jogát köz-

beszerzési eljárás keretében nyerte el a Strabag Rt. és a helyi Szivárvány Építőipari Kft. által létrehozott konzorcium. A fejlesztéshez szükséges pénz 85 százalékát állami támogatások biztosították, a fennmaradó összeget saját költségvetéséből és a luxemburgi testvérváros, Hesperange adománya egészítette ki. A 2005-ös tudósításból kiderül, hogy Rónavölgyi Endréné polgármester köszöntőjében arra hívta fel a figyelmet, hogy a tanuszoda átadásával régi vágya teljesül a szerencsieknek. A városvezető köszönetet mondott a szakminisztériumnak, a megyei és regionális területfejlesztési tanácsoknak, valamint Szabó György országgyűlési képviselőnek a város törekvésének támogatásáért. A szalagátvágást követően az ünnepség részeként látványos bemutatót tartott a Magyar Szinkronúszó Válogatott, majd a fiatalok vették birtokukba a medencéket.

Megújult az egykori Hunyadi iskola mellett található tornacsarnok is. Szerencs Város Önkormányzata nevében Koncz Ferenc polgármester 2015. május 16-án ünnepélyes keretek között avatta fel a létesítményt, amely első sorban a két helyi középiskola oktatási céljait szolgálja majd és fontos szerepet tölt be a tíz szakosztályt működtető Szerencs Város Sportegyesülete életében is – írja a Szerencsi Hírek 2015. május 29-ei lapszáma. Koncz Ferenc az avatáson arra emlékeztetett, hogy egykor téglajegyekből építették a szerencsiek a csarnokot, melynek állapota az évek során jelentősen leromlott. Az 1983-ban épített létesítmény nettó 105 millió forintból megvalósult fel-

újítása során elvégezték a nyílászárók és a sportpadló cseréjét, az épületrész födémének szigetelését és a tetőhéjazat cseréjét. A háromszintes kiszolgáló épületrészben új vizesblokkokat, öltözőket és szertárakat alakítottak ki. Ugyancsak megvalósult a teljeskörű épületgépészeti felújítás, valamint a homlokzat hőszigetelése.

A Tatay Zoltán Ifjúsági Sporttelep az egyetlen, labdarúgásra is alkalmas sportpályája a városnak, így a modernizálása elsőrendű feladat. 2018-ban egy pálya építésébe kezdtek. 2019-ben 250 férőhelyre bővült az eredeti terület lelátója és locsolórendszert létesítettek a gyepterület ápolására. 2021-ben a sporttelep kondiparkkal bővült és fákát ültettek. Időközben új parkolóhelyek létesültek, ami mart aszfalt borítást kapott és modernizálták a világítást. 2023-ban egy 111 méter hosszú és 72 méter széles műfüves focipálya építése kezdődött. „A 100 százalékos finanszírozású projekt a pálya kialakításán túl magába foglalja a világítást, a kispadokat, a labdafogó hálókat és minden olyan egyéb kiegészítőt is, ami egy modern műfüves létesítményhez kell” – mondta Nyíri Tibor polgármester. A fejlesztések egy nagyobb terv részét képezik. A cél az, hogy a város keleti kapuja felé a 37-es főúton érkezőket rendezett, gondozott terület látványa fogadja, a cukorgyári hűtőtavak, a Magyar utcában található rekreációs park, a sporttelep, valamint a babafa program keretében ültetett fasorok összekötésével olyan modern, nyugat-európai szintű szabadidőpark jön létre, amit az itt élők, és a városunkba látogató turisták egyaránt igénybe vehetnek.



A sportcsarnok avatása 1996. május 4-én.

